

MAGYAR NÉP

KÉPES HETILAP

Előfizetési árak:
egész évre 150.— L., félévre 85.— L.
Egyes szám ára 4.— L.
Külföldre egész évre 250.— L.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
GYALLAY DOMOKOS

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ,
Strada Baron L. Pop 5. szám.
Megjelenik minden szombaton.

Új helyzet a Dunamentién.

Az a nagy riadalom, amelyet Ausztriának Németországba való beolvadása keltett, nem szűnt meg s bizonyára jó sokáig nem is fog megszűnni. A felvetődött hullámok első sorban persze a szomszédos országokra vannak hatással, de jóformán Európa egész hatalmi rendszerét ostrom alá fogták. A győztes államok, amelyek a háború után sem tudtak vagy nem akartak megértésre jutni Németországgal, az utóbbi események hatása alatt óriási méretű fegyverkezéssel igyekeznek megtartani hatalmi helyzetüket. Anglia után most már Franciaország is szörnyű nagy öszszégeket akar a következő években hadikészülődésre fordítani.

De nemcsak magukért kell aggódnok Németország ellenfeleinek, hanem azoknak a kis népeknek a függetlenségéért is, amelyek Ausztria elfoglalása után közvetlen szomszédai lettek a német világbirodalomnak. Svájc tulnyomó részben német lakosságu, érthető tehát, hogy egyszerre nagy nyugtalanság szállta meg: vajjon a németek nem olvasztják bele őket is a

nagy német birodalomba? Németország egyelőre tiltakozik az ellen, hogy Svájc felosztása is célja volna, minthogy Olaszország, Magyarország és Jugoszlávia sérthetatlenségére nézve is fogadalmat tett.

Annál élesebben nyilatkozik meg a német ellenérzés Csehszlovákia ellen. Ez az ellenséges hangulat csak részben táplálkozik abból a körülményből, hogy Csehszlovákiába három és félmillió németet kebeleztek be a békeszerződések és ezek nincsenek megelégedve a csehek bánásmódjával s panaszaiikkal állandó izgalomban tartják a szomszédban élő testvéreiket. A németek azért is haragszanak Csehszlovákiára, mert ez az ország az orosz bolsevizmussal szö-

vetséget kötött s lehetővé tette, hogy a bolsevista hadsereg Németország szomszédságában repülőállomásokat rendezzen be.

Amint térképünk mutatja, a fekete színnel jelzett Németország, Ausztria elfoglalása után, mint egy kitátott száj veszi körül Csehszlovákiát. Érthető tehát, ha Franciaország, Oroszország és Csehszlovákia más

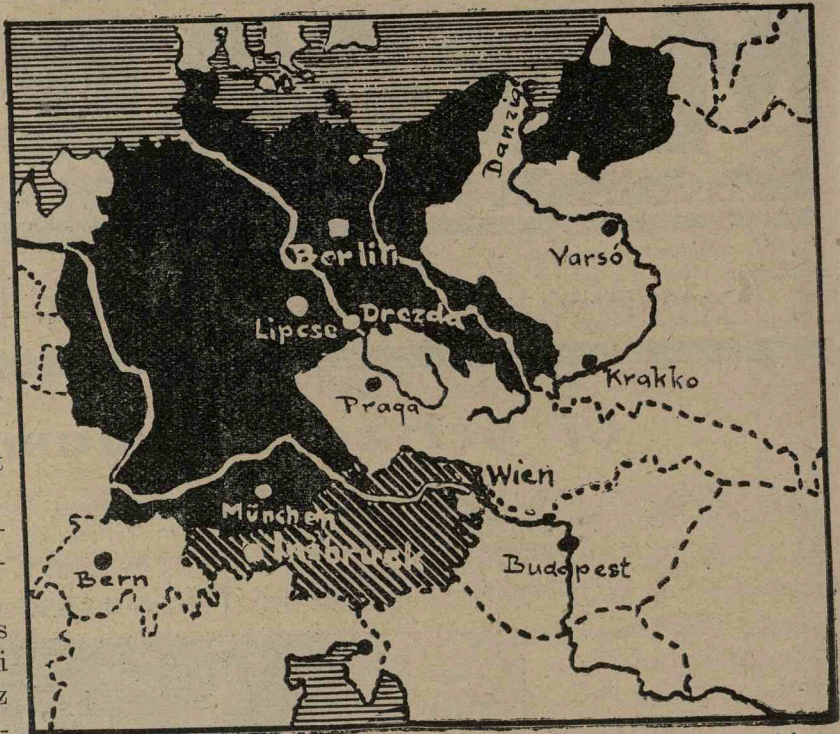
Hitler Ausztriában, Leonding nevű faluban, Brunau városka közelében született. Amint megjelent Ausztriában, első útja szülői sírjához vitte.

barátai aggodalommal gondolnak a német, hódító törekvések további fejleményeire.

Ez az aggodalom csak fokozódott azáltal, hogy Anglia sem vállal föltétlen támogatást Csehszlovákia védelmére. Az angol miniszterelnök legutóbbi beszédében kijelentette, hogy Anglia Franciaország és Belgium védelmét szerződésileg vállalja, mert ez érdekében áll, de Csehszlovákia védelmére nézve nem adhat biztosítékokat.

Igy fest a hatalmak helyzet-állása akkor, ha saját érdekeikről van szó.

A külpolitikai versengés tehát most már a dunamenti országokra zudult rá. Ezek az országok sok jó alkalmat elszalasztottak abban a tekintetben, hogy egymás között békés kapcsolatokat teremtsenek s akár az orosz, akár a német hódító szándékok elé gátat emeljenek. Most talán ráébrednek nem-

Az új Német Birodalom térképe. A bekebelezett Ausztria területét fekete vonalzás jelzi.

csak saját érdekeikre, de saját kötelességeikre is és ezeknek teljesítésével jogot és erőt szereznek a további küzdelmek megvívására.

Véget ért a kisantat államok gazdasági tanácskozása.

Románia, Jugoszlávia és Csehszlovákia kiküldöttei több napon át tartó tanácskozásokat folytattak Bucuresti-ben. A tanácskozásokon a kisantat államok között fennálló gazdasági kapcsolatok továbbfejlesztéséről tárgyaltak. Elhatározták, hogy a kereskedelmi és személyforgalom fellendítése érdekében Bucuresti és Belgrád között rövidebb vasuti vonalat nyitnak meg. A jövőben a két főváros közötti forgalmat Marovița-n át bonyolítják le. Ezen az útvonalon a két főváros közötti utazási idő gyorsvonattal hat óránál rövidebb lesz. A kisantat államok tanácskozásainak különös jelentőséget ad, hogy egyidejűleg Románia és Magyarország között is nagyjelentőségű tárgyalások indultak a barátság viszony kiépítése érdekében. A kisantat államok gazdasági

tanácskozása mellett a román-magyar tárgyalások bizonyára elő fogják segíteni, hogy a Duna-medence államaiban békes és alkotó munka induljon. A Bucuresti-ben megtartott kisantat gazdasági értekezletet

Tatarescu, helyettes külügyminiszter nyitotta meg és Petrescu Comnen külügyi államtitkár zárta be. Képünk azt a jelenetet mutatja be, mikor Petrescu Comnen bezárja a kisantat államok gazdasági értekezletét.

Az angol miniszterelnök infelme.

Európa külpolitikájában ismét előtérbe került a kisebbségi kérdés rendezése. Legutóbb Chamberlain angol miniszterelnök kijelentette, hogy Anglia Csehszlovákiának nem adhat előzetes biztosítékokat arra az esetre, ha kívülről jövő támadás érné, ugyanakkor az angol lapok s maguk a kormányférfiak is azt ajánlják Csehszlovákiának, hogy a kisebbségi kérdést oldja meg s különösen rendezze a szudétanémetek jogait.

Anglia állásfoglalásának, ha nem is közvetlenül, de közvetve óriási jelentősége van. Ha a csehszlovákiai szudéta németek függetlenségi törekvéseit és kisebbségi jogait Anglia messzemenőleg akarja kikényszeríteni s az uralkodó néppel egyenlő jogokat akar biztosítani részükre Csehszlovákiában, akkor ebből nyilvánvalóan következik, hogy az egész világon mindenütt rendezni kell és rendezni akarják a kisebbségek jogviszonyait. Habár Csehszlovákia mindig elől járt a kisebbségi jogok biztosításában, most, ime, a világtörténelem teremtett olyan légkört, hogy az eddigi kedvezményeken túl is, újabb és újabb jogokat kell adniok a szudéta németek részére s ezzel egyidejűleg és magától értetődően az ott élő többi kisebbségek részére is.

Ebben a légkörben szólalt fel a magyar képviselőházban legutóbb Kánya magyar külügyminiszter s bejelentette, hogy Magyarország és a kisantant államai között, elsősorban Magyarország és Románia között újból megindultak a tartós békét és jószomszédi viszonyt biztosító tárgyalások. A magyar külügyminiszter már régebben lefektette azokat az elveket, amelyek alapjai lehetnek Románia és Magyarország közti békének. A különböző feltételek közt legelső helyen szerepel a magyar kisebbségi kérdés intézményes megoldása. Kánya magyar külügyminiszter hangsúlyozta mostani beszédében, hogyha a megkezdett tanácskozások nem sikerülnének, az nem Magyarországon múlna, mert Magyarországból meg van az őszinte békeakarát. Ugyanakkor a ma-

gyar választójogi vita kapcsán felszólalt Bethlen István gróf is s beszédében hangsúlyozta, hogy szívesen fogadja a Románia és Magyarország közti tanácskozások újból való felvételét.

Ugy tudjuk, hogy a román kormány a történelmi szükségszerűség parancsára hallgatva, komoly szándékot mutat Románia és Magyarország közötti békére s ugyanakkor a kisebbségi kérdés megoldására is történtek bizonyos lépések. Különösen örvendetes eseménynek mutatkozik, hogy az utóbbi hetekben a román sajtó is élénken foglalkozik a két szomszédos ország közötti megbékélés szükségszerűségével. Még a szélsőséges sajtó is megváltoztatta a hangját, barátságos arcot öltött. A magyarellenes Universul, Curentul című lapok is nagy jelentőséget tulajdonítanak Magyarország jövőbeli magatartásának. Ezeknek a cikkeknek ma már nincs támadó éle s ha figyelembe vesszük, hogy a múltban csak a gyűlölet és az uszítás hangján irtak Magyarországot magatartásáról, a mostani hang a béke hangjának nevezhető. Az egyik Clujon megjelenő román lap, a Națiunea Româna, a liberálisok szócsöve pedig nyílt felhívást intéz Magyarországhoz s a két ország közötti békés megegyezés körvonalait rendkívül kedvező színben tünteti fel. Hangoztatja, hogy a magyarság és a románság felejtse el a múltat s a történelmi kényszerűség parancsára hallgatva, a két szomszédos nép értse meg egymást, Magyarország szüntesse be a Románia ellen való „uszítást” Románia pedig hagyja annyiba a „boszorszuállás” politikáját.

Mindezek olyan jelenségek, amelyek mellett a magyarság nem haladhat el könnyősen. Különösen nekünk, romániai magyaroknak, élénken figyelniük kell az eseményeket, mert elsősorban rólunk, magyar kisebbségekről van szó. A román kormány biztos tudatában van annak, hogy Magyarország és Románia közötti békének a legelső és legfőbb feltétele a kisebbségi kérdés rendezése. Nem aka-

runk vérmes reményeket támasztani a Magyar Nép olvasói körében, mert a multban nagyon sok csalódás ért, de így remélnünk kell, hogy nemcsak egész Európában, nemcsak Csehszlovákiában és Jugoszláviában, hanem nálunk is a multban elhanyagolt kisebbségi kérdés előtérbe kerül s végre, valahára olyan helyzet áll elő, amelyben az itt élő kisebbségek és elsősorban a magyarság is emberségesebb életre tarthat igényt. Nem valószínűtlen, hogy rövidesen a békeszerződésekben biztosított jogokat nálunk is tiszteletben fog-

ják tartani s a felhalmozott kisebbségi sérelmeket orvosolják.

Románia és Magyarország között most már harmadszor indultak meg a közelebbi tanácskozások s ha Románia komolyan akarja a békét, akkor már jólőre hallgat Anglia tanácsára, amelyet az angol miniszterelnök ugyan Csehszlovákiához intézett, de abból Románia is érthet, mert itt is igen jelentős számú kisebbségek élnek. Mindenesetre szép reménységekkel nézünk a jövőbe és reméljük, hogy annyi megpróbáltatás után szabadabb és emberesebb életben lesz résziink.

• Külföld •

Ausztria átszervezése. Németország teljes erővel neki látott Nagynémetország legújabb tartományának nemzeti-szocialista átszervezésének, ami többek közt a zsidók teljes háttérbe szorítását is jelenti. A népszavazás április tizedikén lesz s nemcsak a néhai Ausztriában, amint azt eredetileg tervezték, hanem egész Németországban. Az eredmény teljesen bizonyos az átszatolás javára, annál inkább, mert Hitler addig az egész országot be fogja járni, hogy a német népet buzdítsa.

Az elnök-kancellár különben a birodalmi gyűlésen hatalmas beszédben jelentette be a néhány nap alatt bekövetkezett nagy jelentőségű eseményeket s kifejezve elmulhatalan halálját Olaszország iránt, biztosította Mussolinit a már közvetlen német-olasz határ sértettségéről megismételte Franciaország

felé már korábban tett hasonló értelmű kijelentését és Németország változatlanul szilárd barátságát Magyarország, Délszlávia és Bulgária iránt.

Az új német tartomány átszatolása, bár vér nélkül folyt le, még sem történt meg áldozatok nélkül. A régi Ausztria függetlenségének sok képviselője vetett véget életének a viszonyok változása miatt. De a változásnak talán ez az egyetlen szomorú része, mert már az eltelt nagyon rövid idő alatt is megkezdődött az átszatolt terület gazdasági életének nagyarányú fellendülése.

A franciák felfogása Csehországról. A francia közép- és jobboldali pártok ugyancsak nem hajlandók Csehorszáért francia vért áldozni és lehet, hogy közelebbről ezek kezébe kerül a kormányzás hatalma, mert Blum második kormánya máris ingadozik. Különben a baloldali pártok sem lelkesednek már az orosz szövetségért.

Kiábrándította őket a sok vértörzés. Maga a Szovjet pedig — egyedül — nem igen lesz képes kellő védelmet adni cseh szövetségeseinek.

A cseh kormány legújabb elhatározta, hogy a köztisztviselői állások egyharmad részét — a német népesség arányának megfelelően — németekkel fogja betölteni és hogy a németek-lakta területen német nyelvű közigazgatás és igazságszolgáltatás lesz, természetesen német tisztviselőkkel és bírákkal. Kérdés azonban, hogy ez biztosíthatja-e a cseh kormánytól kívánt eredményt, különösen akkor, amikor az eddig a kormányt támogató német gazdasági párt is a német nemzeti-szocialistákhoz csatlakozott.

Elsimult a lengyel-litván ösztetűzés. Lengyel területen lengyel és bevonuló litván rendőrök közt történt összecsapás — amelynek lengyel részről egy halálos áldozata is volt — arra bírta a lengyel kormányt,

Minden magyar ember jegyezze jól meg, hogy a magyar egyházak biztosító intézete a

„MINERVA BIZTOSÍTÓ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG”

tehát magyar kötelesség biztosítását ide átadni.

hogy ultimátummal szólítsa fel a litván kormányt elégtételadásra és a közel husz éve megszakított diplomáciai összeköttetés helyreállítására. Litvánia hiába várt orosz segítségre. Ezért engedett a tulerónek és teljesítette a lengyel követeléseket. Az eredmény nagy lelkesedést keltett Lengyelországban s talán még nagyobb lehangoltságot és elkeseredést Litvániában.

Angol-olasz béke felé. A már hosszú idő óta Rómában folyó angol-olasz tárgyalások eddigi jó eredménnyel jártak, kielégítően tisztázták azt a kérdést, hogy egyik államnak sincs támadó szándéka a másik ellen s hogy az abessziniai kérdés rendezése után Olaszország is segíteni fog Angliának a palesztinai zavargások megszüntetésében. Olaszország szabad utat kap a szuezi csatornán s az afrikai angol és olasz gyarmatok közös határait kölcsönös egyetértéssel fogják megállapítani. Ezek az eddigi eredmények. A spanyolországi önkéntes csapatok hazaszállítása a legfontosabb tárgya a mostani tárgyalásoknak s talán a legkényesebb is. De itt is biznak a megállapodásban. Annyira, hogy máris szó van Ciano olasz külügyminiszter angolai utjáról áprilisban, a megegyezés aláírására.

Magyar hírek. A magyar Képviselőházban egymás után hangzanak el a német lakosság önkéntes hűségnyilatkozatai a magyar haza iránt. Ezeket elismerve, Hóman kultuszminiszter megint bejelentette, hogy a magyar kormány teljesíteni fogja a németnyelvű iskolai oktatás iránt tett ígéretet. Az ezt szabályozó rendeletet különben jó részt máris végrehajtották.

Idegesek emberek

hamar hálnak meg!

Észlelte Ön már a közeledő idegkimerültség jeleinek valamelyikét?

Könnyű ingerlékenység, lehangoltság, remegés a tagokban, nyugtalanság, szívdobogás, szédülés, féltékenység, álmatlanság, rossz álmok, érzéketlenség egyes testrészekben, ifjúság, túlzott ingerlékenység zajok, illatok miatt, vágyakozás kábítószerek, dohány, alkohol, tea, vagy kávé után, szempillarebbenés, vagy káprázás, vértódulások, elfogódás, szeszélyesség, az agy, vagy a beszéd rendszertelensége, különleges vágyódások, vagy idegenkedés. Amennyiben az idegesség ezen ismertető jelei közül valamelyik erősebben, vagy többen egyszerre jelentkeznek,

úgy idegrendszerre erősen meg van gyengülve

és megerősítésre, illetve kezelésre szorul. Ne hagyja tehát ezt így tovább menni, mert esetleg komolyabb bajok, mint elmezavar, félrebeszélés és öntudatlan cselekvés lehetnek a következményei és nem sokára reá következik a test összeroppanása és a korai elhalálozás. Egészen mindegy, honnan származik az Ön idegessége. Én felkérem arra, hogy írjon nekem. Én hajlandó vagyok Önnek

gratís és portómentesen egy egyszerű módszerrel segíteni, mely az Ön részére kellemes meglepetés lesz. Ön valószínű, már sok pénzt adott ki különböző szerekre és legjobban esetében ezekkel csak egy átmeneti javulást érhetett el. Én biztosítom Önt, hogy én a helyes módszert az ideggyengeség leküzdésére ismerem.

Ezen módszerrel javulást idéz elő a hangulatában, életörömben, energia és munkakedvében.

Már többen köztük velem, hogy módszerem után mintha újonnan születtek volna, úgy érzik magukat. — Ezt igazolják orvosi elismerő levelek is. És Önnek csak egy levelezőlapjába kerül. — Én küldök Önnek egy tanulmánykönyvet teljesen díjmentesen.

Ha nem írna azonnal, akkor őrizze meg a hirdetőt!

Postsammelstolle:

Ernst Pasternack, Berlin, SO.
Michaëikirchplatz 13. Abt. 704.

A Képviselőház megkezdte a titkos szavazást behozó törvényjavaslat tárgyalását s azt aránylag rövid idő alatt be is fejezi. A kormány már dolgozik az ezermillió pengős beruházási terv kidolgozásán s külön bizottság fog foglalkozni a zsidó kérdés megoldásának módjaital.

A spanyol harcér. A nemzeti csapatok állandó győzelmek között nyomulnak előre, légi támadásokkal nagy veszteségeket és károkat okozva a köztársaságiaknak. Lehet, hogy a már két éve tartó gyilkos testvérháború be is fejeződik addig, amíg az idegen önkéntesek elszállítására kerülne a sor.

Hírek

Április elsején lépett életbe az új állami költségvetés. Az új költségvetés elkészítésének munkálatait befejezték. Lényegesebb változás a költségvetés összegében nincs. A nemzetvédelmi és földművelésügyi minisztériumok kiadásainak tételit emelték. A földművelésügyi minisztérium kétszázmillió lejnyi összeget fog a mezőgazdaság felsegítésére fordítani. A többlet kiadásokat minden valószínűség szerint a közvetítő kereskedelemre és a szeszes italokra kivetendő adóból fogják fedezni. A Bucuresti-ben megjelenő „Semnalul“ című ujság szerint a pénzügyminisztérium a régi adótarozások kedvezményes rendezésének határidejét ki fogja tolni, hogy ilyen módon vonja be a még forgalomban levő adóbonokat.

Tisztviselők nem lakhatnak állami épületekben! A munkaügyi minisztérium rendeletileg intézkedett, hogy a hatásköre alá tartozó épületekben tisztviselők nem lakhatnak. A betegsegélyzőpénztári épületekben is csak azok a tisztviselők kaphatnak lakást, akik az épületek gondozásával vannak megbízva. Mindazok a tisztviselők, akik középületben foglaltak el lakást, május elsejéig ki kell, hogy költözzenek lakásaikból.

Iskolai rendőrséget szerveznek. A középiskolai tanulók magaviselete ellen több panasz érkezett a minisztériumhoz. Ezért a nemzetnevelésügyi miniszter iskolai rendőrség felállítását határozta el. Az iskolai rendőrség tagjai állandóan ellenőrizni fogják azokat a helyi-

ségeket, ahova az iskolai tanulóknak jární tilos.

Magyar-német katonai üdvözlés a határon. Sopron közelében a magyar határra két német lovas század vonult fel. A csapatot egy német birodalmi ezredes vezette. Ugyanakkor egy ezredes vezetése alatt két magyar honvédhuszár század jelent meg a határon és fogadta a német hadsereg üdvözlését.

Nyelvvizsgára állítják az ügyvédeket. A Bucurestii ügyvédszövetség határozata szerint az összes kisebbségi ügyvédeket nyelvvizsgára fogják állítani. Azokat az ügyvédeket, akik szóban és írásban nem bírják tökéletesen az állam nyelvét, törülni fogják az ügyvédi kamarák tagjai közül.

Románosítják az állatorvosi kart. A romániai állatorvosok egyesülete gyűlésen foglalkozott az állatorvosi kar románosításának kérdésével. Kimondták, hogy a szerzett jogok tiszteletbentartása mellett a jövőben a románságnak különös előnyt fognak biztosítani az állatorvosi szolgálatban.

Szent-Györgyi Albert tanár újabb kitüntetésé. A világhírnévre szert tett Nobel-díjas magyar tanárt, Szent-Györgyi Albertet, a Belgiumban levő liegei egyetemre hívták meg tanárnak. Szent-Györgyi a meghívást olyan formában fogadta el, hogy az ősz folyamán néhány hónapig előadásokat fog tartani az egyetemen. A liegei egyetem erre a tanszékre mindig csak világhírű tudósokat hív meg. Egy francia tudományos társaság arról értesítette Szent-Györgyi Albertet, hogy az őszire kitűzött üléseit az ő elnöklése alatt akarja tartani.

Villamos világitással látják el Brasov és Bucuresti között az országutat. Bucuresti és Brasov között az országutat villamos lámpákkal fogják világitani. A villamos világitás berendezése után az autók sárga lámpával kell, hogy közlekedjenek az útvonalon.

Új börtön épül politikai elítéltek számára. A közrend elleni vétségek büntetéséről szóló törvény előírja, hogy a politikai elítélteket külön börtönben kell elhelyezni. Az igazságügyi minisztériumban megállapították, hogy a politikai elítéltek számára a „Kigyók szigetén“ lehet legalkalmasabb fogházat létesíteni. A „Kigyók szigete“ a Fekete-tengerben van, negyven kilométerre a Duna torkolatától. A politikai vétség vagy büntett miatt elítélteket erre a szigetre fogják szállítani, ahol minden elítélt külön cellát kap. Az elítéltek a szigeten szabadon járhatnak és könyveket, fényképezőgépeket vihetnek magukkal. Élelmezésük javításáról olyan módon gondoskodhatnak, hogy hozzátartozóik a börtön igazgatóságának pénzt fizetnek értük.

Megtiltották Románia területén a kóser vágást. A Goga kormány idején felsőbb rendeletre több helyen betiltották az állatok rituális vágását. Az új kormány megalakulása után a tilalmat felfüggesztették. Most azonban a földművelésügyi minisztérium az egész ország területén betiltotta az állatok kóser módon való levágását.

Rosszullétem minden tünete, főfájás, nehézzérzés a végtagokban, láz, gripás megbetegedésre mutatott. Bevettem Togal-t. Hatása csodás volt. Körülbelül 2 óra múlva minden panaszomtól megszabadított.

Visszahelyezik állásaikba, akik utólag leteszik az esküt. A új alkotmányra sok tanító nem tette le az esküt. Az esküt nem tett tanítókat elmozdították állásaikból. Tekintettel arra, hogy több tanító eredeti elhatározását később megváltoztatta, a nemzetnevelésügyi miniszter úgy határozott, hogy mindazokat a tanítókat, akik utólag leteszik az esküt, visszahelyezik állásaikba.

Jóka! regénye román nyelven. Pop-Mineauanu Ion lefordította román nyelvre és kiadta Jókai Mór „Szegény gazdagok” című regényét. A regény fordítója a könyvhöz adott előszóban kifejti, hogy Jókai Mór a román népnek igazi barátja volt és ezért akkor is megérdemelné, hogy a román olvasó közönség megismerkedjék irodalmi munkásságával, ha regényei nem volnának a világirodalomban is egyedülálló remekművek.

Magyarország bejelentette igényét az 1944-ben tartandó olimpiai versenyek megrendezésének jogára. A nemzetközi olimpiai bizottság Kairóban tartott ülésén Magyarország kiküldöttjei érdekes bejelentést tettek. Kérték, hogy az 1944-ben rendezendő olimpiai versenyek színhelyül Budapestet jelöljék ki. Magyarország mellett több más ország is kérte a versenyek megrendezésének jogát. A kérdésben júniusban fog határozni a Londonban tartandó olimpiai értekezlet.

Amikor a boxvilágbajnokot egy tízéves fiúcska kockautolta. Az amerikai box és birkózóiskolákról érdekes, képekkel illusztrált cikket közöl a Délibáb újszáma, amely nagy terjedelemben és gazdag tartalommal jelent meg.

Megfosztották Zombory László kanonoki rangjától. A Buceuresti-i római katolikus érsekség mellett működő egyházi hírség Zombory László kanonok ügyében súlyos ítéletet hozott. Megfosztotta kanonoki rangjától, törölte kanonoki minőségét és papi működését egy évre felfüggesztette. Az ítélet értelmében Zombory László egy hónapi lelkigyakorlatra kolostorba kell, hogy vonuljon. További sorsa felől később fognak dönteni.

Hatályon kívül helyezték a Goga-kormány rendeleteinek legnagyobb részét. A Goga-kormány által kiadott rendeletek legnagyobb részét hatályon kívül helyezték. Így abból a tervből sem lesz valóság, hogy április elsejétől kezdve a földadó megszűnik és a mezőgazdák terményeik értékesítése alkalmával fognak értékadókat fizetni.

Átdolgozzák a büntető törvénykönyvet. A legfőbb törvényhozó tanács az igazságügyi miniszter utasítására megkezdte a büntető törvénykönyv átdolgozását. Az új büntető törvénykönyvet teljes összhangba hozzák az új alkotmány törvényével.

Küzdelem a bélpoklosság ellen. Kairóban a bélpoklosság leküzdése érdekében nemzetközi tanácskozás volt. A tanácskozásokon Faruk egyiptomi király elnökölt. A veszedelmes kór elleni küzdelmet 65 állam

300 kiküldöttje tárgyalta meg. Az összesített jelentések szerint jelenleg a világon 8 millió bélpoklos van.

Husvét előtt szabad fehérlisztet örömlát. A kormány rendeletileg engedélyezte, hogy fehérliszt gazdák husvét előtt fehérlisztet örömlathessenek. A rendelet családiagonként 50 kilóban szabja meg az örömlatható fehérliszt mennyiségét.

Érdalom a Targa-Mureci látványra. A nagyvár alkalmával két szarvasmarha megdögött. Az állatorvos megállapította, hogy lépfene okozta a halált. Az eset nagy riadalmat okozott, mert mint lapunkban is írjuk, a lépfene rendkívül ragályos és veszedelmes betegség. Megtették a szükséges intézkedéseket, hogy a baj továbbterjedését megakadályozzák. Az eset időszorúvá teszi, hogy a lépfenéről írj cikket a gazdák újra elolvassák és megelőzés tárgyává tegyék.

Mérgezés okozott a romlott turó. Coia Péter, Cluj-i postal alkalmazotti és családja vacsorára turós puliszkát fogyasztottak. Az étkezés után rövid idővel rettenetes görcsök kezdődtek valamennyien elveszítették eszméletüket. A gyorsan érkező orvosi segítség megmentette életüket. A vizsgálat során megállapították, hogy a súlyos mérgezés a puliszkához használt romlott turó okozta.

Mindenféle növény, amire a gyümölcs és bors-termelőnek kis és nagy kerttulajdonosnak és kertkedvelőnek szüksége van, szép képes újságjegyünkben megtalálható és legjobb minőségben kapható kiterjedt, hírneves telepünkön. A tavaszi szállítás megkezdődött. Aki megbízásának idejében való elintézését óhajtja, rendelkezjen Jókai.

AMBROSI, FISCHER ES TSA. — AIUD, Jud. Arba.

Rövid hírek

Légyvédelmi gyakorlatok lesznek egész Románia területén. Április 14-én az egész ország területén légyvédelmi gyakorlatokat fognak rendezni. A falusi lakosságot előzőleg oktatásban részesítik, hogy a gyakorlat alkalmával miképpen kell viselkednie?

Rádió beszédet intézett az ország miniszterelnöke az ifjúsághoz. Miron Cristea, pátriárka, miniszterelnök a Bucuresti-i rádióon keresztül buzdító beszédet intézett az ifjúsághoz. A pátriárka kifejtette, hogy becsületes munkával és tiszta erkölccsel diadalmaskodni lehet az élet nehézségeiben.

Veszedelemes farkas támadás. Brasov közelében két szekerem utazó kiscsordát farkascorda támadott meg. A támadás időpontjában haladt el a helyszínen a brasovi társasgépkocsi. A farkasok a gépkocsi lámpájának fényétől és tülkölésétől nem menekültek el. A társasgépkocsi megállt és utasai közül többen revolver lövésekkel riasztották el a farkasokat. A farkasok a közeli erdőbe szaladtak és így a kiscsordák megmenekültek veszedelemes helyzetükből.

Megbűnhődtek a hamis pénzek forgalomba hozói. Popescu Gheorghe, bicsadi adófőnök, Miclaus Gligor és Cionca Florian hamis pénzeket vásároltak és azokkal fizették ki a hadirokkantakat és hadi özvegyeket. A bíróság a három adóisztviseletet fejenként két-két évi fegyházra és egyenként három ezer lej pénz-

büntetésre ítélte. Együttal a bíróság a bűnös adóisztviseleket arra is kötelezte, hogy az államnak hatezeröttszáz lej kártérítést fizessenek meg.

Miniszterek Bucurestiben. Fontos államügyek megbeszélése végett a kormány összes tagjai a fővárosban tartózkodnak.

Járványok a Satumare megyei iskolákban. A Satumare megyei iskolákban sok vörheny, kanyaró és náthalázás beteg van. A járványokra való tekintettel a vármegyei főorvos elrendelte néhány iskola bezárását.

Volt prefektus és szenátor letartóztatása. Sorocaban letartóztatták Eremie volt prefektust és Mihaila volt szenátort. A letartóztatást egy vizsgálat alapján eszközölték, amelyet a közigazgatási vezérfelügyelőség folytatott le.

Hitvesgyilkosság — a nagydobbal. Giulea-Cluj megyei községben Nasandanu községi dobos feleségét a dobbal holtra verte. A csendőrség az elvetemült embert letartóztatta.

Megérkezett Bucurestibe az első magyar repülőgép. A Budapest—Bucuresti légi utvonal első repülőgépe megérkezett Bucurestibe. A repülőgépen érkező magyar küldöttséget a román hatóságok ünnepélyesen fogadták.

Büntetés államellenes izgatásért. Szabó Bertalan, címegyei gazdálkodó államellenes kijelentéseket tett. Szabót hat hónapi fegyházbüntetésre ítélték.

Nagy szabálytalanság történt a Constanta-i városházán. A constantai városházán nagy szabálytalanság nyomára jöttek. Éveken át meghamisították a petróleum illetékek befizetési nyugtáit. A kár két millió lejnyi összegre rug.

Kicsaptak huszonegy diákot. A caransebesi állami gimnáziumból huszonegy diákot kicsaptak, mert politikai jellegű gyűléseken vettek részt.

Kivégeztek Oroszországban egy egyházfőt. Teofán nizsnj-novgorodi érseket szovjet bíróság elé állították, halálra ítélték és kivégezték.

Kedvezményes áron szállíthatnak fát a vasuti nyugdíjasok. A nyugdíjas vasuti tisztviselők tízezer kiló a nyugbéres vasuti altisztek hétezer kiló fát kedvezményes fuvardij mellett szállíthatnak. Az igazolványokat a vasuti igazgatóságok bocsátják ki.

Hipnotizált madarak, majmok, macskák, krokodilok csodája. Rendkívül érdekes, meglepő fényképekkel illusztrált cikk számol be a hipnózis új rejtélyeiről, az állatok delejes álmáról Tolnai Világlapja új számában.

Terjesszük a
„Magyar Nép“-et

Megjelent a **GAZDATUDOMÁNY** második kiadása.

Dr. Nagy Endre és Dr. Szász Ferenc

GAZDATUDOMÁNY

című könyve előfizetőink számára kézbesítési díjjal együtt **30** lei. A könyv bolti ára egyébként 90 lei. Ezen kedvezményes árat csak előfizetőink számára tudjuk biztosítani. A könyv több, mint 600 oldalon foglalkozik a gazdálkodás tudományával és abban mindent megtalál a haladni vágyó gazda. Igyekeznek tehát mindenki sürgősen megszerezni a **Gazdatudomány** című könyvet.

MÉZŐGAZDASÁG:

ROVATSZERKESZTŐ: DR. SZÁSZ FERENC

Mit kell a gazdának tudni az állatok gyógyításáról?

A baromfikolera.

A baromfikolera rendkívül gyorsan terjedő és nagyszámu elhullást okozó ragályos betegség.

A teljesen egészségesnek látszó baromfiak közül egy reggel 2—3 hullát találunk, amelyeknek a taraja szederjes kékes-vörös színű, a esőréen meg nyálkás lé szivárog ki. Másnap már egynehány szomorú, étvágytalan baromfit találunk, amelyek egy sarokba huzódva alusznak, a taréj és a toroklebenyek szederjes színűvé válnak és az ornyilásból nyálka szivárog. Hasmenés lép fel, az ürülék színe szennyeszöld fehér esikokkal és véres foltokkal tarkázva, A beteg állatnak magas láza van és ezért gyakran iszik vizet. A betegség fellépésétől számítva 15 nap alatt az állomány 80%-a rendszeren elpusztul. 10% idült beteggé válik, az állatok mája megbetegszik, a lábak, szárnyak megdagadnak, a hasmenéstől rendkívül lesóványodnak és a végén csak elpusztulnak. Az állomány 10%-a vagy egyáltalában nem betegszik meg, vagy csak egy-két napig szomorkodnak, azután teljesen jól érzik magukat. Ezek a természettől ellenállóbb szervezetűek.

A baromfikoleraóban az összes szárnyasok megbetegednek, de a betegség másfajta állatra nem ragad át. A kórokozója egy fajta baktérium, mely rendszerint a beteg állatok ürülékével terjed. A ragály terjesztésében nagy szerepet játszanak a verebek és csókák, amelyek szí-

vesen csipegetnek a trágyadombokon, ahová a baromfiólak sepredékét szokták kihordani. Nem tudom eléggé hangsúlyoztatni, ne adják az elhullott baromfiakat a cigányoknak, mert az ingyen hushoz jutott cigány szándékosan szokta egy-egy eldobott döghussal megfertőzni a jószívű gazda baromfiállományát.

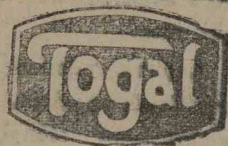
Amelyik községen átvonul ez az átkozott vész, úgy elpusztítja az apró jószágot, hogy valóságos gazdasági csapással fajul. Minden falun élő ember tudja, mit jelent a gazdasszonynak a tyuk, hiszen ez az ő pénzforrása. A tojásból látja el a házat ecettel, sóval, petróleummal és az ember is ebből szokta megkapni a napi dohányadagját.

A baromfikolera ellen sikeresen csak oltással lehet védekezni. Amint egy szomszédos községben baromfikoleraóban nagymérvű elhullás lép fel, a környező falvak gazdái azonnal álljanak össze és határozzák el a község szárnyas állományának beoltását. Írják össze a beoltandó baromfiak számát és az állatorvossal rendeltessék meg a szükséges oltóanyagot. Az oltás körülbelül darabonként 3—4 lejbe kerül, de tanácsos előbb az állatorvossal megegyezni. Az oltást csak állatorvos végezheti. Az oltási költségekhez a megyei gazdasági kamarák rendszerint hozzájárulnak, éppen ezért az állatorvostól irásban kell kérni az oltás megtörténtét és ezt a kérvénnyel együtt be kell terjesztetni a kamarához.

A baromfikolera elleni oltást évi 5—

Hűléses betegségek

nél, rheuma, köszvény és idegfájdalmaknál a Togat-tabletták gyorsan és biztosan hatnak. Togat nagymértékben húgysavoldó és bakteriumölő, a bajt közvetlenül gyökerében támadja meg! Több mint 7000 orvos vélemény! Egy kísérlet meg fogja győzni! Kérjen kifejezetten Togat-t, nincs ennél jobb. Kapható gyógyszerárakban és drogériákban 42, 14 és 3 tablettás csomagolásban.

300 darabból álló szárnyas állományunkban én már sokszor vettem igénybe és mindig kitünő eredményt értem el, bajba jutott gazdatársaimnak nyugodt lelkiismerettel ajánlom.

A betegség elkerülése végett szokásos baromfiak ivóvizébe egy néhány jegec hypermangant tenni, csak annyit, hogy az ivóviz halvány rózsaszínű legyen, mások sósavat, metylinkéket vagy kreolinból tesznek egy pár cseppet. Ezek a szerek

megölik a vízben lévő baktériumokat, de nem ölik meg azokat, amelyeket a legegyszerűbben vagy a csizmán ragadt trágyarész-szel vesznek fel a baromfiak.

Védekezésül azt tegyük meg mindig, hogy ha valahonnan új kakast vagy más baromfit szerzünk be, azt soha se engedjük azonnal a mi állataink közé, hanem legalább 4—5 napig zárjuk külön és csak akkor engedjük ki, ha az teljesen egészségesnek bizonyult. *Bodor Kálmán.*

Háboru a gyümölcsösben.

A fák rügyfakadás előtti téli permetezését sokan nem végezték el helyesen s még többen vannak, akik egyáltalában nem permeteztek.

Indul a fák nedvkeringése, ami a háboru kezdetét jelenti a kártévkök és betegségek tömegei s a megtámadott gyümölcsfák között.

A harc kimenetele nem kétséges, mert ebben az egyenlőtlen küzdelemben egészen biztosan a védekezni nem tudó gyümölcsfa és gyümölcs lesz az áldozat.

Mi tehát az okosan és emberségesen gondolkodó gazda kötelessége? Az, hogy jó nyomású permetezőgéppel és az alant következő előírások szerint már rügyfakadás és virágzás között beavatkozzon ebbe a harcba. még pedig permetezzen ködszerűen: alma, körte, szilvafánál és cseresznyénél 100 l. vízre számolva 1½ kg. Tutokil és ehhez 1 kg. szalonnás mész.

Sárga barackfáknál lombfakadás idején: 100 l. vízre számolva ½ kg. kenőszappan és hozzá ¼ kg. Thanol. A hajtásvégeket erős sugárral közelről permetezzük meg.

Lapunk minden hozzáforduló gazdának megírja, hogy a permetyanyagot előnyösen honnan szerezzék be.

Termeljünk Jonathán-almát!

Egy almafajta sem vált olyan hamar híressé, mint a *Jonathán-alma*. Nehány évtizeddel ezelőtt nálunk még alig ismerték. Amerikából származó almafajta, még ma is hajórakomány számban érkezik Amerikából Európába. Szép piros gyümölcse és kellemes ízű, finom husa következtében hamarosan nagy népszerűsége telt szert. Jó minőségére, izletességére jellemző, hogy mindenki ismeri és előszeretettel vásárolja. Ilyen hirtelen egy gyümölcsfajta sem tett szert általános népszerűsége.

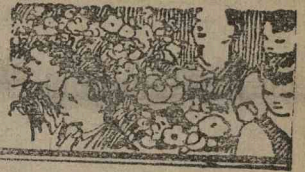
A *Jonathán-alma* termelése ma már tul jutott a kísérletezés korszakán, kedvező fekvésben és jó ápolás mellett fája biztosan terem és jól fejlődik. Ha azonban gyengébb talaj és éghajlati viszonyok közé kerül, gyümölcsei aprók maradnak. Ez azonban megtörténik a kevésbé kényes *aranypármen* és *ananászrenet* almával is. Ez a tulajdonsága egy időben nagyon megrontotta a *Jonathán* hírnevét és sokan idegenkedtek telepítésétől, félve, hogy rendkívül kényes természetű.

A nálunk termelt *Jonathán-alma* izletesség tekintetében felülmúlja az Amerikából behozott *Jonathán* gyümölcsöt. Nem jelent hátrányt, hogy száraz, vagy hűvös időjárású években

még jó talajon sem terem nagy, gyümölcsöt. A kereskedők ugyanis szívesen vásárolják a közép nagyságu gyümölcsöt is, hogy ha az nagy tömegben és egységes áru formájában kapható. A legkiválóbb árura igényt tartó csemegekereskedők példátlanul magas árakat fizetnek az óriási, néha negyedikét is meghaladó gyümölcsökért. Ilyen nagy gyümölcsök nagyon sok gyümölcsstermő vidékünkön teremnek. Az ősszel például *Somes* megyében termettek sok gyümölcsstermelőnél óriási nagyságu és pompás *Jonathán-almák*.

A *Jonathán-alma* husa rendszeren egészséges. Így még erős nyarak esetén sem romlik úgy, mint sok másfajta. Ez a tulajdonsága rendkívül kedvelté és népszerűvé teszi. Ennek tulajdonítható, hogy Romániában, Magyarországon és Oroszországban, ahol az éghajlati viszonyok legjobban megfelelnek termelésének, mindinkább kezdik ültetését felkarolni.

Sok jó tulajdonsága mellett kétségtelenül hibája, hogy fája gyengén nő és gondos kezelést kíván. Azonban megfelelő trágyázással és a védekezési módok szakszerű alkalmazásával olyan feltételeket tudunk biztosítani számára, amelyek mellett

Ki a szabadba.

Gyertek, gyertek gyereke!
Ki a nyájas zöldbe —
Ki teheti — idejét
A szabadba töltsel!
Most nő a fű, a vetés,
Fénylik a derűs ég —
Andalogni réteken:
Édes gyönyörűség!

Gyertek, gyertek gyerekek
Lombok hűvösébe —
Az ég kéklő kupola,
Oltár: a nap fénye —
Összekulcsolt kezekkel
Tekintsünk fel rája:
Imádkozzunk az Isten
Legszebb templomába!

Vályi Nagy Géza.

Jankó, meg a bankó

Ismertem egy szegény Jankót, sohse látott ő meg bankót, hát, egyszer, az erdőszélen: eléperdült ám egy éppen! Olyan volt, mint egy falevél, amit messze sodort a szél s szólt fennhangon:

— Végy fel, Jankó! Én vagyok a százas bankó!

Jankó vette, vitte büszkén gondolkozott rajta tüstént:

— A boltokban mennyi holmi! Mit lehetne vásárolni?

Sárgarigó füttyül a fán. Sohase szólt még így talán! Kicifrázza, rezegteti, irtó nagy a kedve neki! Megirigyli Jankó tőle, gondolja, hogy vesz belőle:

— Hallod-e, te rigó pajtás! Embennem sok a sóhajtás. Füttyös kedved add el nekem, nagy bankóval megfizetem!

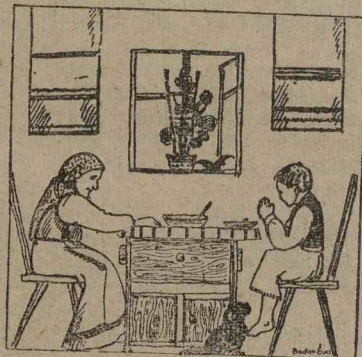
Sárgarigó kineveti, száz trillával felel neki:

— Füttyülök a nagy bankóddal! Sohse mulass rigó módra! Jókedvet nem lehet venni, magától kell annak lenni! Lásd, én reggel körül nézek: fiókával telt a fészek, ragyog a nap, áldást érzek, no, persze, hogy füttyürszek! Isten annyi szépet adott! Örülj neki, ingyen kapod a jókedvet és nem pénzért! Mások ne jőjj hozzád észért!

Ballag Jankó tovább, nohát, talál egy kis pulikutyát. Parkosváltást, bozontosat. Életében átott sokat, de még ilyen adveset nem! Füttyent neki: — Kövess engem! Hűségedet megfizetem! Egy-két bankó, — mi az nekem?!

A kis puli szomorodik, két gomb-szeme komorodik; haragosan vakkant:

— Jankó! A kutyának kell a bankó, de nem nekem! Hogy

képzeled: bankóért a hűségemet? Pénzért nem lehet szeretni s a hűséget megfizetni. Hű szívcecském, mint a tűz ég, de az ára szintén: hűség!

Megy hát Jankó tovább megint, kedves kis ház feléje int. Piros tetős, fehér falú, az ablakon nyitott zsalu, a kéményből sétál a füst, felette a holdfény: ezüst. Jankó éhes, Jankó fáradt. Megkeresi a kis házat, — bekopogtat. Mondják: — tessék! — Bemegy Jankó: — Dicsértessék!

Fehérhajú anyó bent ül. Az anyjának vélné szentül szegény Jankó, — nem az mégsem! Hisz' az anyja meghalt régen!

— Mi kell, fiam? — kérdi anyó.

— Étel, itall! — felel Jankó, — éji szállás, meleg fekhely, — a vándornak ez jó, ez kell! Vágjon csirkét öreganyám, főként arra éhes a szám. Ne sajnálja a jószágát, megfizetem a jószágát!

— Nem eladó a jószágom! Pénzért nincsen is jószágom!

— mondja anyó mosolyogva s máris egy szép csirkét fogva.

Hanem, édes fiam, halod, ha a munkát nem sokalod s van kedved, hogy fiam legyél, —

maradj nálam s igyál, egyéll! Légy jó hozzám, én is hozzád.

Házamba csak szíved hozd át s tanuljad meg, fiam, Jankó:

a jószágért nem kell bankó!

Pirul Jankó, szíve dobog s ráeszmél: de fura dolog, a

pénz nem is olyan fontos! Ha az ember munkás, dolgoz, hű,

meg jó, meg becsületes, szíve tiszta, lelke nemes, szeretik,

ha pénze nincs is. Van a pénznél nagyobb kincs is!

Jankó a pénzt félretette, de a szívet elővette: szeretettel

beültette s szívet kapott, lám, helyette! Öreganyó megszerette, maga mellé odavette s

egy szép napon csoda esett: a puli is megérkezett! Bekocogott, úgy, mint haza, — Jankóra már nincs panasza! A

lábához törleszkedett, farkát csóválta, kedveskedett és aminek ára nincsen: hű gazdához hű lett ingyen!

A rigó is eljött végül s füttyülgetnek bankó nélkül!

Boldogságnak ára nincsen, — ingyen adja azt az Isten!

K. Tóth Lenke.

B. Creke Vilma: Jézuska könnyei

A kis falucska mellett, ahol az Üdvözítő Jézus gyermekkorát töltötte, egy szép, nagy erdő is volt. Jézus gyakran sétált ki ide szüleivel, hogy hallgassa a madarak énekét és gyönyörködjék a szebbnél-szebb virágokban. Eper meg málna is akadt itt a híis lombok alatt.

Történt egyszer, hogy Jézus édesanyja, Mária megbetegedett. József, a derék ácsmester már napok óta a szomszéd városkában dolgozott, ahol templomot építettek. Így a kis Jézus egyedül ápolta édesanyját és nem is mozdult el betegágya mellől.

De csak nem lett jobban a beteg édesanya. Lázás volt és állandó szomjúság gyötrötte.

— Jaj, ha egy kis epret ehetnéki! — sóhajtott alig hallhatóan. Jézuska azonban mégis meghallotta. S bár nagyon kicsinyke gyermek volt és egyedül még sohasem volt az erdőben, megkérte szépen édesanyját, hogy engedje el epret szedni. Édesanyja nehéz szívvel bár, végre is elengedte.

A kis Jézus vette aprócska kosarát és máris elment. Délután volt éppen. Édesanyja ilyenkor egy-egy órácskát aludni is szokott. Amire majd felébred, Jézuska rég vissza is érhet.

Alig ment pár lépést, egy nagyocská fiúval, Solemmel találkozott. Ez a Solem a legrosszabb fiú volt egész Nazaretben és szegény édesanyjának sok bánatot okozott. Amikor most meglátta Jézuskát, rákiáltott, hogy segítsen neki a parittyájához kövecskéket szedni, azután majd engedi őt is parittyázn.

Jézuska azonban nem szokott ilyen veszedelmes játékba elegyedni. Messze elkerülte hát a rossz Solemet és lábcskáját gyorsan szedegetve, ért ki az erdőbe.

Kicsinyke kosarát teleszedte illatos eperrel s máris indulni akart visszafelé. Ám egyszerre valami különös neszre lett figyelmessé. Kis madárka vergődött a földön, véres volt a szárnya. Röptében érhetett valami. Biztosan parittyával sebeztek meg szegényt. Az a rossz Solem is lehetett...

Jézuska jóféle gyógyjűvel bekötözte a madárka szárnyát, azután körülnézett, hol helyezhetné el szegénykét valami biztos helyre. Nem messze, az egyik fa telején látoit is egy madárfészket. Felmászott a fára, hát csak látja ám, hogy ül már benne egy madárka. Meg se rebbent, amikor Jézuska melléje tette a sebesült madárkát. Biztosan ennek a párja, az anyamadarca volt és a tojáskaín ült olyan türelemmel.

Amikor Jézuska lemászott a fáról, ijedten vette észre, hogy a kosárkája nincs ott, ahová letette. És egyszerre meglátta Solemet. Ott ült, nem messze egy fatörzsön s csak úgy tömte magába az epret a kosárból. Már éppen végére járt.

Jézuskának elszorult a szíve: hogy menjen most haza, üres kosárral az édesanyjához? Solem gonoszul nevetve, dobta oda neki az üres kosarat:

— Ne búsulj, majd adok neked az eperért cserébe egy szép madártojást. Lehozom azt a fészket, amit az előbb te is fedeztél. Biztosan vannak tojások is benne.

Szegény kis Jézusnak majd elállt a szívverése. Azt a szegény madárcsaládot akarja ez a rossz fiú hontalanná tenni! De hiába könyörgött, Solem máris a fához lépett és mászni kezdett.

— Jaj, ne bánts! Ne bánts! Isten madárkái! — kiáltotta kezét tördelve Jézuska a már magasan kapaszkodó Solem felé.

A rossz fiú azonban nem hallgatott rá. Csak mászott tovább. Már ki is nyújtotta kezét a madárfészkek felé, amikor az ág megreccsent alatta és ő zsuppszi leesett a földre.

Vérző homlokkal feküdt ott mozdulatlanul, a kis Jézus lábánál.

— Istenem, mi van veled?! — kiáltotta Jézuska fölébe hajolva. De hiába szólt hozzá hiába rázogatta, Solem csak mozdulatlan maradt. Talán csak nem hall meg? Nem, hiszen nyöszörög, még él, sutlog is valamit:

— Vízet...

— Jaj, hol találok itt vizet? — sóhajtott Jézuska. Mégis csak elindult, hátha valami forrásra akad a közelben. De bizony hiába járt, keresgélt, nem talált egy cöppnyi vizet sem.

Közben alkonyodni kezdett. Édesanyja már bizonyára aggódva várja otthon! Haza magával Solemet nem viheti. De értesíti majd az édesanyját, meg a szomszédokat, jöjjenek mielőbb és segítsenek rajta.

Mégegyszer fölébe hajolt az ájultan heverő Solemnek:

— Látod, miért is akartad bántani a szegény madárkát! — szólt búcszóul, majd fölneézett az égre és zokogva mondta:

— Jó Istenem, bocsássál meg neki!

Könnyei közben sűrűn hulltak a sebesült fiúra és onnan gyöngyszemekként perregtek le a földre. S hát, amint földet értek, hófehér, illatos gyöngyvirág lett belőlük.

Jézuska azonban nem látta meg a szép gyöngyvirágokat egyre hulló, forró könnyeiből. Így, könnyeit hullatva, indult hazafelé is. És nem vette észre azt sem, hogy amerre csak ment és a könnyei hullottak, mindenütt gyöngyvirágok dugták fel fejcskájukat.

Édesanyját, Máriát csak éppen megnyugtatta, hogy ne aggódjék érte, nincsen semmi baja, azután máris sietett, hogy Solem édesanyját a szomorú esetről értesítse.

A szegény özvegyasszonynak majd a szíve szakadt meg fájdalomában, de még sem vesztette el fejét. Néhány jólelkű szom-

Tavaszi mese

Megjött a kikelet. Felhők közt kinevet az arany napsugár. Madáranyó fától-fáig ünnepélyes ügyben jár. Lakást keres madáranyó — azaz még csak házhelyet, — hová puha fészket rakni jól lehet. Besuhog az almafához, persze, még most nem határoz, ez most még csak terepszemle: szoba, konyha hová lenne?

Meg is kérdi a faágat:
— Hová építhetnénk házat, mondja, kedves almafácska?
— Hát egy olyan kis tanácska ideferne, — susog a fa s délcegen áll a dereka. — Rólam a szél le nem fújna a fészketeket, se nem tudná macskakoma, hol a fészkek?! Lombom közé be nem néznek!

— És mi volna a fizetség? Megmondani azt is tessék! Mert szegények vagyunk, kérem s négyen leszünk, úgy remélem.

Hümmög a fa, számol, számol — telek biz' ez a javából! Közel a víz, nem hal szomjban lakó, mert vízparton van! A közelben kutya nincsen. Csendes hely ez, drága kincs! Eppen azért heti bére: 1000 hernyó. Ennyit ér-e?

— 1000 hernyót minden héten leszedni, jaj, sok az, kérem! 100-nál több a napi részt, — sok minékünk ez a

készlet! S madárijesztő van látom a keriben is. Jaj, barátom. Tovább megyek, Isten áldjal! Ugy-e, kérem, megbocsátja?

Madáranyó szárnyal tovább. Kopog megint a kicsi láb:

— Halló, kedves cseresznyefa! Van kiadó ága-boga?

— Van! A kontó: 800 hernyó! No, és mi az ön igénye?

Madáranyó csipog félve:

— Ha beválnak jó lakónak, kapunk-e majd kóstolómat friss cseresznyét, ha megérte?

— Nagyon téved! Nagyon téved! — ság, morog a cseresznyefa.

Madáranyó tovább keres. Van egy kis ház, nádfedeles.

Nosza, itt is érdeklődik: kaphatna-e helyet őszig?

— Hogyne, hogyan! Tessék, tessék! Nem kell érte a fizetség! Madárfészek: Istenáldás!

Van nagy öröm, kiabálás! A gyerekek: Pista, Jancsi, Juci, Mancsi, Klári, Ancsi, szövegeteknek, paroláznak: a fészkekre hogy vigyáznak! Pista, majd, ha észreveszi, hogy a fészket macska lesi, elriasztja a Miókát, — életében több fiókát meg nem kíván, annyit biztos!

Ez a fészek: macskabiztos!

Jancsi, Juci arra figyel, a zivatar ne vigye el majd a

és ő illatozó, fehér gyöngyvirágok között találta magát a fa alatt. De csodálatosképpen már nem fájt semmije.

— A jó Isten nagy csodát tett velem, pedig meg sem érdemeltem — szólt Solem könnyes szemmel és egy csokor gyöngyvirágot tett le Mária ágyára. — Ezt olt szedtem a fa alatt, amikor felébredtem. Holnap majd epret is szedek ahelyett, amit megettem.

— Csodálatos virágok! — szólt Solem édesanyja. — Az úton is mindenütt ezek csilingeltek elénk és vezettek a sötét erdőben, hogy el ne tévedjünk.

Mária kezébe vette a gyöngyvirágcsomót.

— Oh, hiszen ezek a fiacskám könyveiből lettek! — sóhajtott és arcához emelve az üde virágokat, édes illatukat mélyen magába szívta. Meg is gyógyult tőle abban a pillanatban.

Attól kezdve ismét békében és boldogságban teltek Jézuska napjai a szegényes szülői hajlékban. És Solemből is rendes, jó fiú lett, akiben édesanyjának és a jó názáriteknek sok örömeük tellett.

A gyöngyvirág pedig azóta is minden tavaszon kinyílik, hogy emlékeztesse a könnyecseppekre, amiket a kis Jézus hullatott.

fészket, deszkát téznek védelmül az eresznek!

Manci, Klári, Ancsi vigyáza: madáranyót ne érje gyász, ha majd elmegy élelemért s aggodók a jaiért. Fiókáknak nem lesz baja! Hárman lesznek őrangyala!

No, megnyugszik madáranyó: így már a szép, így már a jól! Elvetette a nagy gondot, talált végre nyugvópontot. Gyűjtheti a sarat, szalmát, építi a birodalmát. Madáranyó segédkezik, gyűrekezik, építkezik.

Munka után, estefelé, kiülnek az eresz elé: édes nótát füttyörésznek, hátalellen égre néznek. Felköszöntik Pistát, Jancsit, Jucit, Mancit, Klárit, Ancsit. Az életük csodaszép lett! Valamennyi hálal fekszik, reggel pedig dalra ébred!

Kissné Tóth Lenke.

széddal elindult mindjárt az erdőbe, hogy fiát megkeresse.

Jézuska nem tarthatott velük, mert nem hagyhatta már egyedül beteg édesanyját. De meg úgy sem láthatta volna az utat ő sem a sötétben. Így hát csak imádkozott beteg édesanyja mellett a jó Istenhez Solemért, meg özvegy édesanyjáért, akinek rossz fia már unnyi bánatot okozott. És közben nagyon-nagyon fájt a szíve a kosár eperéért is, amit nem tudott hazahozni.

Még ébren voltak, mikor az ajtójukon kopogtattak. Solem és az édesanyja volt. Solemnek vastagon be volt pólyálva a feje, egyébként azonban semmi baja sem volt.

Solem elmesélte, hogy mikor leesett a fáról, éles fájdalom hasított belé, majd sötétség borult rá, mintha meghalt volna. Egyszerre azután hűs cseppek hullását érezte és hallotta Jézuska zokogását, ulána pedig valami édes, halk csilingelést. Mintha angyalok hangja lett volna. Valami bódítóan édes illatot is érzett, amitől mély álomba merült. Az angyalok csilingelő szavát azonban álomban is hallotta, míg csak édesanyja csókja fel nem ébresztette. Amikor kinyitotta szemét, éppen kibújt a hold a felhők mögül

PUCCOS PANNI

(Bábjáték nagyobbaknak)

Szereplők: 1 férfi, 3 nő.

Kellékek: Nagy láda (arasznyi ruhák, dobozok, tégyelek, üvegcsek, kalapács, gyertyácska, pecsétviasz és nyomó. A nagyládanak titkon nincs fenéke, esetleg hátfala se).

MARIS (dalolgatva söprögget.)

PANNI (nagy sebbel-lobbal berohan egy öpecsétes levéllel): Hallgass, hallgass, ne danujj, mikor ilyen fontos, érdekes, virágraszoló magy dolog történik, hallatlan, hallatlan! (Még lobogva fel s alá nyargal.)

MARIS: De hát mi történik?

PANNI: Megjött a Jancsi levele Amerikából, bizonyosan megint pénzt küld és bizonyosan jön is már, hogy elvegyen feleségül és naccsága leszek, városom fogok élni és éjjeli táncos mulatókba fogok járni és dzsesszmuzsikára fogok táncolni, így: (dzsesszt nyivákol s táncol rája, Marist is majd feldöntve.)

MARIS: De hiszen, ő multkor azt írta, hogy ő falun akar élni, a pénzt is a multkor arra küldte, hogy újekét meg lovat vegyetek rajta.

PANNI: De nekem nagyváros kell, színház, multság, meg dzsessz, nagysága akarok lenni és tégedet is elviszlek cselédnek! Az előre küldött pénzből pedig divatos ruhákat, meg szépítőszereket vásároltam. Éppen most érkezett meg a drága nagyságamtól, a barátómtól tudniillik, a nagyládam, meg ez a levél a postán!

MARIS: Kérdés, mit ír Jancsi a levélben!

PANNI: Olvassuk a levelet! (Felbontják, olvassák.) Kedves Panni, tudatlak, hogy rövidesen megérkezem Amerikából és ezt a szép, nagy összeget arra küldöm, hogy végy rajta tehenet, meg hizlalni malacokat, meg fajbaromfit. — Hogyisne! Majd megmutatom, én leszek az úr a ház-

nál! Jaj, szaladok a fodrászhoz, frizéroztatni, meg maniküröztetni, meg pediküröztetni! Addig te pakold ki a ládamat! (Dzsesszt dalolva, el.)

MARIS: Ej, ej, pedig Jancsi a pénzt okosabb dolgokra küldöttel! (Kipakol, nézeget.) No lám, ez ruza, parfume roussze, hű, de finom bűdösége van! Ez körömfesték. (Künn kopognak, majd zörgetnek.) Jaj, valaki jön... (Kinéz.) Jesszus, ha jól emlékszem, ez Jancsi, a drága Jancsi! Jaj, hová bujjak az én paraszti ruhámban?! (Bebujik a ládába.)

JANCSI (bejön): Ej, hát senki sincs itthon? Pedig a kapu nyitva! Így hagyják a házat, mindent ellophatnék! Ezt a ládát is és ami benne van! Ilyen rendetlen gazdálkodás, hml... De nini, hiszen ez a Panni ládája, rá van írva a cím, hogyaszongya: nagyságos Varga Anna úrhölgynek! No, buta címzés, Panni bizonyosan haragudott érte! No, hadd lássuk, mi van benne?! (Kinyitja, előszedeget.) Hát egy selyemruha! Ejha! Meg ni, egy másik! Meg egy rókaprém! Meg ruza! meg körömráspoly! Hát erre költötték az én keservesen szerzett dollárjaimat?! No, lássuk tovább... Itt valami furesát érzek... hisz ez sikít! (Kiemeli Marist.) Meg egy szép leány! De még milyen szép! De hiszen, ez nem Panni! Ki vagy te!

MARIS: Jaj, de szígyenlem magam. Én Maris vagyok. Nem emlékszel rám? Én, mikor elmentél, még csak ekkorra voltam ni. Aztán nagyon szegények lettünk, mert a rokkant apám meghalt és

most eselédnek állottam Panniékhoz.

JANCSI: Cselédnek? Mirevaló Panniékhoz cseléd? Hiszen már csak ő van az anyjával! Menj, kedves kis hűgám, hívd elő Pannit, hogy rögtön itt legyen!

MARIS: Igenis, Jancsi bácsi! (El.)

JANCSI: Ej, hiszen, ahogy jöttem az udvaron, se lovat, se ekét nem láttam!

PANNI (Jön, fején — játék-bábúróll levett s fejére rajzszögezett — kisütött hajvisolet, rajta cifra ruha. Kényeskedő hangon beszél): Ahh... Ahhh!...

JANCSI: Te vagy az, Panni? Hát tebelőled miféle furesa maskara lett? Rád se ismerék!

PANNI: Halló Jancsi, Jancsikám, vagy inkább Jeán, nagyon parasztnak találok a Jancsi nevet, engem is inkább talán Annienak, vagy Annettenek szólíthatnál, mert ha már van pénz, dollár, most már azt akarom, hogy urak legyünk. Kérlek, én nagysága leszek, te meg nagyságos úr.

JANCSI: Márpedig abbó nem lesz részed, mert én falun fogok élni, arra hoztam a pénzt, hogy visszavásárolok az apám kis birtokát. Hát amire én küldtem a pénzt, az hol van?

PANNI: Finom ruhákat rendeltem belőle, ezt az új öszszeget is arra fizettem, törlesztésre. Meglátod, édes barátom, milyen elegáns leszek!

JANCSI: Szó sincs róla! Malacokat fogunk hizlalni, te fejni fogsz, a tejet meg vaját eladjuk a városiaknak és fajbaromfit tartunk.

PANNI: Ahh, ahh, még mit nem! Városi helyemen elszoktam az ilyes falusi dolgoktól, undorodom a malacoktól brrr... (megrázkódik.)

JANCSI: Én meg undorodom ettől a te pomádéid szagától, brrr... (borzongva rázkódik, mindketten brrrognak.) Ezt a házat is azért vettem meg, mert ebből akarok gazdálkodni!

PANNI: Azt reméltem, Amerikában leszoksz a parasztságokról és egy kissé úr lesz belőled! Hát tudd meg, hogy én itt egy percet se maradok!

JANCSI: Akkor hát erigy vissza a városba, pakoldi vagy inkább bepakollak én, ide be a ruhádat, a cipellődet, a kenceficéidet, most meg a hegyibe temagadat! Behajítja a visítózó Pannit a lá-

dába, az emelgeti a födelet, ő le-lenyomja rá, fejére is kopant.)

PANNI-ANYJA: Jaj, uramfia, mit csinálsz az én drága úri kisasszony lányommal, te vadember, te amerikai indiánus, te emberevő, te! (Seprővel veri Janesit.) Én mondtam a lányomnak, hogy mit vegyen és úgy is akarom!

JANCSI: Akkor gyerünk, ezt a vénasszonyt is a hegyibe! (Behajítja a ládába, az is visít, emelgeti a láda födelét, Janesi le-lenyomja, fejére is koppint s bezárja a ládát.)

MARIS (Jön): Janesi bácsi, nem találom Pannit.

JANCSI: Gyere csak, kedves kishűgám, aztán segíts be-szegezni ezt a ládát. Tartsd a szöveget. (Bekalapálja rendre.) Most hozz tintát és tollat, meg-eímezem: Varga Annette ő-nagyságának (stb.) No, most hozz gyertyát és pecsétviasz-kot, nyomót! (Lepecsételi a ládát.) Na, most üljünk a ládá-ra. Aztán mondd, hogy tudtál te ilyen szép lány lenni azóta? Mondd Maris, eljössz-e hozzám feleségül? (A ládában fojtott sikongás, dübörgés.)

MARIS: Hogyne mennék, drága Janesikám!

JANCSI: Aztán tudsz-e és fogsz-e fejni, köpülni, hízlalni, libát tömni!

MARIS: De még milyen boldogan, drága Janesikám!

JANCSI: Akkor nyomban megtartjuk az eljegyzést és

mielőbb a lakodalmat! (Csókolóznak, a ládából fojtott sikongás és dörömbölés.) Tánco-ljunk is egyet rá! (Táncolnak.) Ezt a nagy ládát pedig gyerünk, adjuk fel a vasúton a városba, gyorsárúnak! (Kittolják a ládát, belőle fojtott visongás, dübörgés.)

Levelet ír Jutka

*Levelet ír Jutka
a testvérébátyjának,
a híres városi
szemfüles diáknak*

*Lila a papiros,
rajta napfény lobog
s mint a tyúkabécé,
dülöngnek a sorok.*

*Elején is paca,
a végén is paca.
„Kedves Marci bátyám,
mikor jössz már haza?!”*

*„Annyi a szeretet
az én kis szívemben!
Mikor játszunk fogót
újra a nagy kertben?!”*

*Postára adja fel
levelét kis Jutka,
meg is jön a válasz
pont három nap múlva.*

*Hazamegyek Jutka
szerecsnyje-szüretre,
majd ha udvarunkban
ficsereg a fecske.*

*Hazamegyek, haza,
majd ha a kis rigó
azt zengi az ágon:
titi tiliti.*

*Hazamegyek a nyár
forró hívására
s csókot nyomok Jutka
mind a két orcádra.”
Öbey Irén.*

SZÁMADÓ ERNŐ: TÜNDÉRHALOM

A mi határunk teméntelen nagy síkság. Olyan, mint egy nagy cifra tányér a kerek-nagy ég alatt. Elvértve mélyül benne valamely hajlat, vagy emelgeti árvalányhajás bőbité-ját valamely dombocská. Az egyik dombocskáról még kispásztor koromban hallottam egy történetet. A történet igaz lehetett, mert ma-gam is ott heverésztem a halmon, amikor meséltek:

Élt egyszer a híres, neves faluban egy nagygazda bíró. A bírónak annyi juha volt, mint csillag az égen, vagy még valamivel több. A csillagnyi nyáját, egy szegény bojtár-legény terelgette, őrizgette. Bizony a szegény bojtárlegénynek egy birkatartáson kívül esztendőre két forint, meg két mérő búza, meg egy cifraszűr, meg egy pár csizma volt a fizetése. Egyébként szalonnán meg kenyéren élt a jámbor. De meglegedett ember volt a bojtár. Pénzre, nagy vagyonra sohse tátott szemet. Ellenben annál jobban szerette volna feleségül a bíró hétszépességű, takaros, dolgos leányát. Biz csak szerette volna szegény, de a szemét sem merte felemelni a nagygazda leányra. Szomorkodott róla eleget, de hiába. Hanem egyszer mi történt!

Szép tavaszidőben, mikor édes lé cse-reg a fák kérge-n, egy fiatal jávorfáról furu-lyát metszett magának a bojtár. Az ám! Fu-ru-lyá nélkül nem egész ember a bojtár. No,

meg a bánatát valahol csak kikellett pana-szolni. Így járt ezután furulyaszóval nyája után szerle, a jószagú mezőben. Néha még éjten éjjel is fújta szomorú nótáját. Így esett, hogy egy holdas, fehér éjjelen, mikor a bá-rányok egymás nyakában szunyókáltak, végig-dülve a halmon, szűrőre könyökölve, ugyan-csak rikatta furulyáját a bojtár.

Éjjél lehetett már s köröskörül csendes volt a táj, amikor csak megesörrent mögötte valami. Izibe hátrafordult, de abban a szem-percben kikapták szájából a furulyáját. Erre felugrott a bojtár és utána eredt a tolvajnak. Jól látta a tejszínű fényben, hogy valami csillogóruhás szerzet nyargal a furulyával előtte. Már éppen elkapta a tündér — mert az volt a tolvaj — holdszínű ruháját, amikor az a halmon fakadt nyílásban eltűnt. No megállj! A bojtár sem volt rest és a félelem-nek nevét sem ismerte. Hiszen eleget hal-lotta öregapjától, hogy csak egy van, amitől félni kell s az maga a félelem. Utána hát a tündérnek! Beugrott a nyíláson. Há a majd odacsapta a sarkát, mert a repedés azon-nyomban összecuszkodott mögötte. No, nem baj! Majd kinyílik! De a furulyát nem hagyja!

Ki tudja, meddig nyargalt a föld alatt a gyöngyházderengésben, míg egy csillogó terembe ért. Bizonyosan a tündérkirály trón-terme volt ez, mert egy szivárványos karos

székben gyökérszakállú, koronás öreg ült s körülötte ugyancsak hajbókoltak a tündérek, meg a földipicinyek. De bátor volt ám a mi legényünk. Meg aztán jogos részét követelte: az ő magafaragta furulyáját. Előre ment hát a trónig, megbillentette kalapját, amint illik és mérgelődés nélkül elmondta, hogy egy tündér elkapta a furulyáját, bizonyosan tréfából, de öneki az kedves és adják vissza.

A tündérkirály helyeslőleg bólintott és már elő is húzott egy színezüst furulyát.

— Ehol a furulyád, legény — mondotta jószágon és már nyújtotta is volna, ha a legény elfogadta volna.

De az bizony csak annyit mondott, hogy ez nem az ő furulyája.

— Úgy? — mondotta a tündérkirály — vévedtem hát.

S most egy színarany furulyát akart átadni a legénynek.

A mi bojtárunk megrázta a fejét:

— Ez sem az. Az enyém jávorfából volt.

És amikor a tündérkirály elővette a jávorfa furulyát, elrikkantotta magát a legény:

— Ez az, ez az! Kérem vissza!

— Derék legény vagy — bólintott a tündérkirály. — Kiállottad a próbát. Mondd hát, ha nem kellett sem az ezüst, sem az arany furulya, mi a szíved vágya?

— Sem több, sem kevesebb, mint hogy nekem adják feleségül a bíró leányát.

— Meglesz! — bólogatott a tündérkirály. — Itt van, vedd ezt az ezüst furulyát is, egy napra elviheted. Holnap azonban visszahozd ám! Csak fújj bele, amikor kedved tartja, a többit majd meglátod. — És már intett is a tündérkirály, hogy kísérik vissza a legényt a halom tetejére...

Ott ült hát újra a halmon a legény és csaknem álomnak hitte az egészet. De a színezüst furulya ott volt a szűrujjában. No, megpróbálom — gondolta és belefűjt. S hát a nyáj abban a pillanatban ezüstre vált.

— Ez már igen! — örvendezett a bojtár és hazafelé indította a nyáját.

Kakaskukorékolásra otthon is volt.

Nézi a bíró, mi dolog ilyenkor hazajönni. Hát szeme, szája elámul a csodálkozástól, mikor megpillantja az ezüstszőrű nyáját.

— Hát ezt hol szerezted? — kérdezte.

— A kend nyája helyébe hoztam, hogy érte nekem adja kend a leányát feleségül.

Erre már megvakarta füle tövét a bíró. Ej, csak nem adhatja oda szolgálólegénynek a leányát! De azért azt mondta, hogy még gondolkozik rajta.

— Jól — felelte a legény — csak még ma gondolja meg kend.

Úgy is lett. Mire a szolgálólegények kint elvégezték a jószág dolgát, kijött a bíró a torláncra, ahol várta a bojtár.

— Hallod-e, — kezdte a bíró — odagondoltam, hogy addig nem adom hozzád a leányomat, míg arany nyáját nem hajtsz haza.

Kihajtott hát a bojtár újra. Végigfeküdt a halmon és várta az éjfélt. Mikor a csillagok állása a tündérek óráját jelezte, elindult. De

abban a szempertben már mellette is állt a tündér, aki tegnap elkapta a furulyáját és elvezette a tündérkirály elé. A bojtár elmondta, hogy s mint járt. A tündérkirály csak bólintott és az ezüst furulya helyett az aranyfurulyát nyújtotta át a legénynek.

Azzal a bojtár megint csak ott hevert a halom oldalában és már fűjta is a színarany furulyát. Hát — a csillagát neki! — azon iziben arany-nyájja vedlett az ezüstnyáj. És már indult is a bojtár hazafelé.

A kapzsi bíró már várta a kapunál.

— Itt az aranyszőrű nyáj, bíró uram — mondotta a bojtár. — Megtarthatjuk a lakzít.

— No, csak lassabban — rágta bajszát a gógós bíró. — Még gondolkozom a dolgon.

Hát bizony, most már olyasformát gondolt, hogy addig nem adja feleségül a leányát a szegény bojtárhoz, míg karbunkulus-szőrű nyáját nem hajtsz haza.

Megkeseredett a legény szíve nagyon. Nem szolt egyet sem, hanem kihajtott újra a halomra. Éjjélkor elindult, hogy visszavigye az arany furulyát. Megint találkozott a nyílás előtt a tündérral, aki újfent a király elé vezette. Elmondta a legény a dolgot rendre és visszaadta az arany furulyát.

— Ne szomorkodj — mondotta a tündérkirály. — A prést, ha túl csavarják, eltörök. Van neked egy jávorfa furulyád. Eredj csak szépen vissza és fűjjál csak abba.

A bojtár megköszönte a tündérkirály szíveségét és csakhamar ott hevert a halmon. Belefűjt a jávorfa furulyába és jaj, abban a szempertben, újra rendes nyájja vedlett az arany-nyáj. Meg is indult vele hazafelé.

A kapzsi bíró már az utca elején várta a karbunkulus nyáját. De nemcsak ő, hanem mind az egész falu népe. Hogyisne! Nagy híre futamodott a dolognak. No de, amikor megpillantották a nyáját, néztek is ám nagyot. A bíró nem akart hinni tulajdon szemének. És amikor meghallotta az emberek kárörvendő nevetését, hogy ime, most már sem ezüstnyáj, sem aranynyáj és kapzsiságával a világ bolondja lett — eszegabajodottan futni kezdett egyenesen a halom felé. Nevelett rajta a mező, a fák, a csillagok, a hold, egyetlen nevetés volt körülötte a világ... De csak a halomig vitte a lába. Ott szégyenében és dühében úgy földhöz verte magát, hogy a halom egyszeriben megnyílt alatta s el is nyelte egy pillanat alatt. És azt regélik, hogy éjszakánként, amikor olyan tejféléren süt a hold a Tündérdombon, máig is elő-előjön és keresi az ezüst- meg az aranynyáját.

A világszép bíróleány darabig még várta haza a gógós édesapját, majd feleségül ment a furulyás bojtárhoz, akit újsza szívéből szerelett és akiből nemsokára a mi híres nagy falunk érdemes bírāja lett. Ötven kerek esztendeig volt a nép édesatyja. Magtára mindig nyitva állt a szegényeknek. Meg is áldotta érette az Isten tizenkét gyermekkel. Ezeknek utódaitól hallottam ezt a regét egy csodálatosan szép, holdfényes éjjelen...

JÁTSSZUNK GYEREKEK!

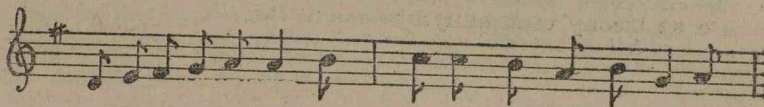
A kincskereső bíró

Gyorsan körbe, fiúk-lányok! Váll a vállat érje! Mennél szorosabbra esináljátok a kört, annál nehezebb lesz a bírónak a-rejtegetett kincset megkeresni. Egyikötök álljon be körbe, az lesz a bíró. Majd meglátjuk, ügyes lesz-e?

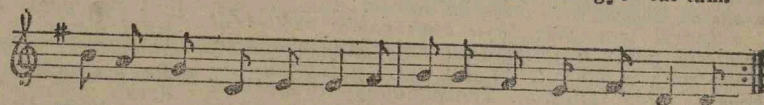
Ti többiek tegyétek hátra a kezeteiket. Itt van egy kendő, ez lesz a kincs, ezt adogassátok egymásnak hát megett, kézről-kézbe. Senki se tartsa sokáig magánál, hadd járjon minél gyorsabban a kendő. De úgy adjátok tovább ügyesen a kincses kendőt, hogy meg ne moccanjatok közben.

Te pedig, bíró, szemfüles légy! Neked ki kell találnod, hogy kinél a kincs, azaz a

kendő. Oda állhatsz sorjában a kincsdugdosó betyárok elé, karjukat végig is simíthatod, de csak valamivel könnyökön alulig. Ha úgy gondolod, hogy megfogtad a kincs rejtegetőjét, húzd elő a kezét. Ha elhibáztad, tovább keresel, ha meg rátaláltál, beállsz helyette a körbe s a másik lesz a bíró.

A rany tal-lért ta-lál-tam, Ken-döm-be bu-gyo-lál-tam.

Ke-resd bí-ró, ke-res-sed, Ki ke-zi-be meg-le-led.

A kincsrejtegetők lehetőleg igyekezzenek a bírót tévútra vezetni. Ha a bíró rá is tapint arra, akinél a kincs van, ne árulja el magát, míg a bíró a kezét, elő nem húzza.

Játék közben énekelünk is, mialatt a bíró nézelődve kutat, keres a kincs után. Az ének végeztével tapogatnia is szabad. Ha háromszor felsül, tovább folyik, illetve újra kezdődik az ének:

Bíró István:

A becsületes molnárlegény

Magas, zöld hegy alján, völgy ölén, falucska pirostelejű kis háza húzódtak meg. Csacsogó patakocska mondott a hegytetői erdőről meséket a falunak. De nemcsak csacsogott a patakocska, hanem dolgozott is. Falu szélén, patak partján vízimalom állott. Fűrge habjai annak a lomha kerekét hajtották.

Patak hajtotta a kereket, kerék hajtotta a kövér molnárt, molnár hajtotta a legényeit, a legények meg hajtották Jancsit.

— Jancsi, emeld le a zsákokat a szekérről! Jancsi, öntsd fel a lisztet a garatra! Térülj, fordulj, Jancsi, ne lopd az időt!

Dehogy lopta az időt Jancsi, dehogy! Inkább, hogy dolgozott az kettő helyett is.

Mert ez a Jancsi igen-igen erős volt. Az öt molnárlegény közül csak ő tudta félkézzel hajgálni a tele zsákokat.

Aztán ez a Jancsi igen-igen becsületes volt. Az öt legény közül csak ő nem lopta a lisztet.

Pedig lett volna rá érkezése. Ő szokott bemenni a faluba, mikor a molnár a pékhez lisztet küldött. Ilyenkor csendesen ballagott a szamárom oldalán és ha a füles valahol megállott legelészni: kivárta, nem csapott rá. Türelmes volt a türelmes állathoz. És sohasem jutott eszébe, hogy megdézsmálja a lisztet. Megelégedett azval, hogy felszedte és zsebetette a számár elhullajtott patkóit, aztán a csizmája sarkára vertte a kovácsal.

— Számáré a számárnak! — csúfolódott vele a többi legény és kinevelték, egygügyűnek nevezték. De Jancsi csak nevetett széles, becsületes képpel a csúfolódásokra.

Történt, hogy nagy felhőszakadás zúdult a völgyre. Három nap, három éjjel szakadt az eső. A patak megduzzadt, áttörte a zsilipeket és kiáradt. A víz a harmadik napon már a háztető-

ket nyaldosta. Menekült mindenki és cipelte magával legféltebb holmiját a hegyre.

Harmadik nap reggelén már a molnár és legényei is odahagyták a sárgás-szürke habok te-tején táncoló malmot. A csónakkal a falu felső, kevésbé elöntött része felé eveztek. Egy-egy szállopot lisztet is vittek magukkal. A kövér molnár keltőre is vigyázott. Csak Jancsi nem vitt semmit. Így nem volt mit féltennie sem. Könnyű szívet evezett a csónak végében.

Mikor megfeneklett a csónak, mind kiugrottak belőle. Jancsi segítőt felvinni a zsákokat hegyoldalra, aztán feljebb hágott a hegyen.

Tulajdonképpen csak néhány lépést akart följelé menni, hogy szélnézessen: meddig terjedt az árvíz? De, amint feljebb és feljebb kapaszkodott, lábai mind gyorsabban, mind könnyebben vitték a meredek úton. A becsületes legény lábainak a számár patkói csodálatos erőt adtak.

Bezzeg, a tolvaj molnár meg négy tolvaj legénye annál nehezebben másztak feljebb! Mind egyiküknek olyan borzasztóan súlyos lett a zsákja, mintha nem is lisztet, hanem ólommal lett volna tele. Ők azt hitték: azért, mert megázott a liszt.

Pedig azért, mert bűn is nyomta vállukat. Az ár pedig még egyre emelkedett. Az eső is egyre zuhogott és péppé ázta a lisztet. Hej, de bánták is már a molnár is meg a legényei is azt a pillanatot, amikor először nyúltak a máséhoz! Most bezzeg nem csúfolták Jancsit. Inkább

Irtgylették, nézték, hogy mint halad könnyedén a csúcs felé. Mintha csak szárnyai lettek volna. S hát abban a pillanatban, amikor Jancsi a hegytetőre ért, elállt az eső és kisütött a nap.

Jancsi egy pillanatra megállt és lenézett a völgybe. A falucska helyén csak a templomtorony, meg a fák zöld lombjai s itt-ott egy-egy piros háztető látszott ki a vízből. Rajtuk, meg a hegyoldalon ajajveszékelt emberek gubbasztottak s néztek az ég felé.

Jancsi is felnézett, hát abban a pillanatban gyönyörű szép szivárvány tűnt elő és hajlott le eléje az égből.

Jancsi nagyot ugrott örömeiben s hát, egyszer csak azt vette észre, hogy a szivárványhídon áll és csodaparkói könnyedén viszik mind feljebb az angyalok lépcsőjén. Csak most, közléről látta, hogy a szivárványhídon lépcsőfokok is voltak, ragyogó, színes drágakövekből. Nyáron, eső után, amikor szivárványt láttak az égen, ezeken jár fel s alá az angyalok láthatatlan serege.

Jancsi sem látta őket, csak enyhe szellőként érintette arcát a láthatatlan szárnyak lebbenése. Néha meg is botlott. Az ám, mert a lépcsőfokok kockái mind kijártak. Jancsi annyi drágakövet dughatott volna zsebre, amennyit csak elbírt volna. De nem tette, mert becsületes legény volt.

Mikor már vagy ezer fokot tett, meg főlélt: megállt és visszanezét. A földet mint valami óriási labdát látta maga alatt. Előtte pedig a lépcsőknek végheletlen sora ragyogott.

Ment feljebb és feljebb. Közben este lett.

Amint visszanezét, a föld már mint picing csillag pislákkolt alatta. Annál nagyobbaknak látszottak az égi csillagok.

Az egyik gyémántragyogású csillagról zene is hallatszott. Amikor a közelébe ért, Jancsi lelépett rá a hídról. Lepkeszárnyú, égi tündérek fogadták és zengő hangon biztatták, hogy törjön le magának, amekkorát csak tud, a gyémántcsillagból. Ez legyen a jutalma becsületességéért.

Jancsi, nagy ereje megfeszítésével, le is tört egy jókora darabot a csillagból, majd megelelve, az égi kirándulást: visszafordult. Lehaladt a szivárványlépcső kilencezer fokán, majd leugrott a hegy tetejére.

Mire leért a hegy lábához, a víz már leapadt a faluban s az emberek éppen gyűlést tartottak. Szidták a molnárt meg a legényeit, mert rájöttek, hogy tőlük lopták össze azt a lisztet, amit úgy siettek menteni magukkal. Már-már meg is verték a tolvajokat...

De Jancsi közbelépett és lecsendesítette őket. Majd elmesélte nekik, hol járt. Azok eleinte csak kinevették, hogy mesével akarja ámítani őket! De ugyancsak elámultak, amikor Jancsi a nagy darab gyémántot elővette! Meg is választották mindjárt a falu bírójának.

No, nem is volt okuk megbánni! Jancsi a gyémánt árából újra felépítette a ledől házakat és gátakkal biztosította a falut újabb árvíz ellen. Azóta jómódban, biztonságban él a falu népe becsületes bírájával s annak népes családjával együtt.

Mit beszélnek a madarak?

Gyerekek, keressétek meg a naptárban március havának 18., 19. és 21-ik napját! Láthatjátok, hogy 18-ika Sándor, 19-ike József, 21-ike pedig Benedek napja. A magyar nép azt mondja erre a három napra:

Sándor, József, Benedek,
Hozzák a jó meleget.

Nagyapó meg azt mondja
Uyenkor:

Itt a tavasz, itt van, itt,
Mesélek hát valamit.

Hallgassátok hát kicsinyeim!
Ugy-e, örültök, hogy nem kell
már a szobában kuksolni.
Ugy-e, örültök a szép tavasz-
nak?

Epen így örülnek a madár-
kák is.

Ismeritek-e a szürketollú,
kontyos (bóbitás) pipiskét? Né-
hol búbos pacsirta, máshol meg
búbos pityer néven nevezik.
Télen át is hűségesen itt ma-
rad, nem vándorol idegen föld-
re. Téli időben a csűr körül ke-
resgél ennivalót s ha keveset
talál, azt mondja: — Kicsi
csűr! Mikor meg a esikorgó
hidegben a többi madár is be-
jön a faluba, a pipiske azt esi-
pegi: — Csiki szűr! Csiki szűr!

Bizony, a jóféle posztóból ké-
szült szűr van olyan meleg,
mint a bunda. Mikor aztán
már kisüt a tavaszi nap, me-
gint csak megszólal a pipisko
s azt mondja: — Kicsi szűr!
Kicsi szűr! Most már me-
legebb van, hát elég a kicsi
szűr is.

Mikor a cinege (cinke) meg-
szólal, azt mondja: Nyitni
kék! Nyitni kék! Arra figyel-
mezteti a kis cinege a gazda-
embert, hogy: itt a jó idő,
hozzá kellene fogni a szőlő-
nyitáshoz.

Hát a kicsi falusi házak
kedves vendége, hűséges ma-
dara: a füsti fecske, mit esi-
csereg ott az eresz alatt? Ott
van a fészke s benne pelyhes
fiókái. Már kora hajnalban
elindul, elfogja a röpködő le-
gyeket, bogárkakat. Csöndben
hazaviszi fiainak. Az éhes
fiókák nyújtogatják a nyaku-
kat, kitalják mind a szája-
kájukat, de egyszerre csak
egy kap ennivalót. Most azt
mondja az öreg fecske: kicsi
a kicsinek, nagyot a többinek.

Mikor aztán már a fák is
kilombosodtak, előkerül a sár-
garigó. Néhol aranymálintó a

neve. Ez tud ám szépen szó-
lani! Olyan a hangja, mint a
hurlyaszó. Azt kérde ez a ma-
dár: kell-e dió fiú? Hát hogy-
ne kellene, gondolja a fiú. A
madár aztán a fészketől jó
messzire elcsalja a fiút s ott-
hagyja.

Egyszer a falu újdonsült
bíráját is megtréfálta ez a
hunéut madár. Ballagott haza
a bíró a község házáról és
akikkel csak találkozott, eleinte
ő köszönetet előre mindenkinek.
Az egyik gazda gyü-
mölcsöskertje elé érve azon-
ban csak hallja ám, hogy va-
laki elkiáltja magát: — Itt
jön a bíró! Megy tovább, hát
csak hallatszik megint a kert-
ből: — Itt jön a bíró! Beku-
kuskált a bíró a kerítésen s
meglátott odabenn egy gyö-
györű szép, aranyárga ma-
darat. Ugyancsak elesodál-
kozott; hát ez a madár ugyan
honnan ismeri őt? De azután
eszébe jutott, hogy hiszen il-
lik is ismernie mindenkinek
a falu bíráját. Ő bizony nem
köszön többé előre senkinek!
Azzal kihúzta magát és úgy
ment most már nagy pecke-
sen tovább. S azóta bizony
meg is süvegelik a falubéliek
már jó mesziről, amint meg
ismerik...

Sándor bácsi.

bőséges terméshozammal hálálja meg a ráfordított költséget.

Hova vezettek az erdőpusztítások?

Szakértők megállapítása szerint a terv nélküli erdőkitermelések következtében annyira ki-pusztultak Románia erdőségei, hogy az államvasut talpa szükségletét néhány év múlva külföldről kell, hogy beszerezze. Szomorú példa, hogy az emberi gondatlanság milyen eredményre vezet! Egyben azonban figyelmeztető is, hogy most tavasszal, amikor legeredményesebben lehet fásításokat végezni, mindenki igyekezzék arra alkalmas helyen fát ültetni, kis erdőcskét létesíteni, hogy ezzel is maga és embertársai javát szolgálja.

Megjelent a „Mezőgazdasági Szemle“ márciusi száma. A „Mezőgazdasági Szemle“ márciusi számában Nagy Endre dr. a Nyírség mezőgazdaságát ismerteti, dr. Szász Ferenc a mezőgazdasági üzemtervek átalakításáról, Szűcs Pál a lentermelésről, Szepessy József a takarmány cukorrépáról, Kleisl Gyula az erdőtüzekről értekezik. „Vadászat“ rovatában ifj. dr. Vékás Lajos rendkívül érdekes és hasznos vadászjogi kérdést tárgyal. Haladás, Tarlózás, Kérdés-felelet rovatai sok hasznos, értékes cikkeket és apróságot hoznak. Külön említést érdemelnek a budapesti gazdasági kiállítás hírei. A folyóirat évi előfizetési díja 80 lej. Megrendelhető a kiadóhivatal útján Cluj, Str. Baron L. Pop 5. sz. alatt.

Ellenőrzik a kivágott diófák szállítását.

A diófák védelmének érdekében már régebben szigorú intézkedéseket léptetett életbe a

kormány. Közelebbről elrendelték, hogy kivágott diófát vagy bármilyen diófából készült árut csak abban az esetben szabad szállítani, ha a szállítmányhoz mellékelik az illetékes erdőhatóság vágatási engedélyét. Az erdőhatóság engedélye egy hónapig érvényes és csak akkor teljes értékű, hogyha a balsarkában a községi jegyző vagy vármegyei mezőgazdasági hivatal láttamozása is szerepel. **Külföldre egyáltalában nem szabad diófát szállítani.** Kivételt csak egy csehszlovákiai fegyvergyár képez, ennek címére szabadon lehet diófát kivinni.

Szabályozták a cukorrépa termelését.

Az ipari és kereskedelemügyi minisztériumban megállapították a cukorrépa termelésének új rendjét. A jövőben összesen száztízezer hold területet lehet cukorrépával bevetni. A cukorrépát vagononkint 7700 lejes árban fogják a cukorgyárak beváltani.

A budapesti mezőgazdasági kiállítás.

Az idei mezőgazdasági kiállításán százkilencvenegy loval, hétszázharminchat simmentháli, száztizenhárom magyar fajta szarvasmarhát állítottak ki.

Ezerháromszáznegyvenhárom mangalica és ötszázötvenhét husartsús szerepel a kiállításon. A kiállított juhok száma kilencszázharmincöt. Ezernél több baromfit és ötszáz kutyát állítottak ki.

Készítsünk szélfogót a melegágyak mellé!

A száraz, tavaszi szelek ártanak a melegágyban növő fiatal palántoknak. Különösen, hogyha hideg északi szél éri a melegágyat, könnyen fagykár is keletkezhetik. Ezért célszerű az uralkodó szelek irányában a melegágy mellé szélfogót építeni. Szélfogó készítésére alkalmas a kóré, napraforgószár, esetleg jó szolgálatot tesznek a szalmából font takarók. Ha a

Jelszó:

Gyümölcsfáink veszedelemben
Menteni a fát s a termést!

De hogyan?

Feleletet ad:

„Háboru a gyümölcsösben“

c. cikkünk.

Olvassátok!

melegágyat teljesen körül tudjuk venni szélfogóval úgy, azonban, hogy a Nap sugarai jól ériék, gyorsabbá tesszük a növények fejlődését és hetekkel előbb tudunk a melegágyból árusítani, vagy palántot kiültetni.

Harmincezer fát ültettek Satu-Mare-n. Március hó 25-én, a fák ünnepe alkalmából Satu-Mare-n és a város erdejében harmincezer facsemetét ültettek el. Az ültetést az iskolás gyermekek és a katonai előkészítők végezték.

A Bucuresti-i szövetkezeti központ fogja a só szétosztani.

A szövetkezeti központ Bucuresti-i igazgatósága egyezséget kötött a pénzügyminisztériummal a só elosztására vonatkozólag. Az új egyezés szerint a só elosztását az egész országban a Bucuresti-i szövetkezeti központ szervei fogják végezni.

Ismét régi áron szállítják a sót és petroleumot.

A Goga-kormány olyan módon akarta mérsékelni a só és petroleum árát, hogy a vasuti szállítási díjakat csökkentette. A Goga-kormány rendeletét megsemmisítették a só és petroleumot az államvasut a régebbi díjtételek alapján szállítja.

Jól sikerült a timisoarai állatvásár.

A timisoarai, tavaszi állatvásár évek óta nem sikerült olyan jól, mint idén. A vásárra közel kétezer szarvasmarhát hajtottak fel. Különösen a fiatal tenyészhíkek iránt mutatkozott nagy kereslet. Jobb bikákért 20—25

ezer lejt is adtak darabonként. A leggyengébb, de tenyésztésre alkalmas bikákért 15 ezer lejt fizettek. A fejőstehenek darabja 10—12 ezer lejt volt. Növendék állatokért 3000—4800 lejt fizettek darabonként.

A disznópiacon is nagy élénkség volt. A hizott disznóért 21—23 lejt adtak kilónként. Cseh-szlovákia és Olaszország számára nagyon sok hizott sertést vásároltak. Ezeket, minthogy csak a legjobbakat válogatták ki, kilónként 25 lejjel fizették.

Sok lovat vásároltak külföldi vágóhidak számára. Élősúlyban kilónként és minőség szerint a lovakért 5—10 lejt fizettek.

Terményárak Sălaj-ban.

A Simleul-Silvaniei-n tartott országos vásáron a következő árakon vásárolták a terményeket: Buza 480—500, rozs 450—460, árpa 360—380, kukorica 250—300, zab 480—500 lejt mázsánként.

Rétiszéna 140—160, lóhere és lucerna széna 160—170 lejt mázsánként.

Állatárak Simleul-Silvaniei-n.

Igás ökör páronként 18—20 ezer lejt. Fejőstehen borjuval 10—12 ezer lejt. Hizott sertés 22—23 lejt élősúlyban kilónként. Igásló 14—16 ezer, kocsiló 20—30 ezer lejt páronként. Juh darabonként 400—450, bárány darabonként 150—200 lejt.

Gabonaárak a Banat-ban.

Buza 490—505, kukorica 260, takarmányárpa 380, sörárpa 450 lejt mázsánként.

Tejtermékek ára Aradon.

Tehéntej 5—6, tejfel 25—30 lejt literenként.

Vaj 70—80, tehénturó 12—14, juhturó 32—34 lejt kilónként.

Ipari rovat

A hivatalos rendelet szerint sem kell, hogy könyvet vezessenek a kisiparosok és kiskereskedők.

Lapunkban többször foglalkoztunk a kisiparosok és kiskereskedők könyvvezetési kötelezettségével. Legutóbbi hírül adtuk, hogy bírósági döntvény, intézkedése alapján a kiskereskedők és kisiparosok nem kötelesek könyveket vezetni. Az ügy ezzel azonban csak részleges megoldást nyert, mert a bírósági döntvényt esetről-esetre kellett volna általánosítani. Az iparkamarák Bucuresti-i központja most 19,385. szám alatt kiadott körlevelében értesítette a kereskedelmi és iparkamarákat arról, hogy a pénzügyminisztérium véglegesen intézkedett a fontos ügyben. A pénzügyminisztérium rendelete szerint, amelyet a pénzügyigazgatóságokhoz intézett, a kiskereskedők, kisiparosok és kézműiparosok nem kötelesek könyveket vezetni. A pénzügyminisztérium rendeletét március 13-án adta ki 170,554. szám alatt. A miniszter rendelete részletezi, hogy az iparosok a jövőben arról való tekintettel, hogy könyveket nem vezetnek, évente kétszáz lejnyi általány összeggel fognak fizetni. Az összeg lefizetése ellenében mentesülnek a kötelezettségek alól, hogy előírás szerinti üzleti könyveket vezessenek.

Iparos tanulók elhelyezése. A Cluji Székely Társaság keresztes, pék és cipész tanulókat. Cim: Cluj, Calea Marechal Foch 43.

AZ ÉLETBŐL AZ ÉLETNEK

Erős szív.

A hit mellett kiváltképpen a szeretetnek odaadó munkája teszi erőssé a szívet. Az emberi léleknek örökös hibája az, hogy mindig azon töpreng és amiatt elégedetlenkedik, ami hiányzik neki, ahelyett, hogy számbavenné s a szeretet tevékeny szolgálatába állítaná azokat az anyagi és erkölcsi, testi és lelki javakat, melyeket a Gondviselés meghagyott neki. Pedig csak ez a tevékeny, munkás, soha ki nem fáradó szeretet teszi tisztává, önzéstől, irigységtől, elégtelenségtől mentessé a szívet, feledteti el az emberrel saját fájdalmát. Ha otthon a kisleányom leesett és sirt, akkor ölembe vettem és azt mondtam neki: „Nézz csak oda, ott repül egy madár, most ugrik a fára” — akkor a kisgyerek a madár után nézett és elfeledte saját fájdalmát. Így van ez a nagy embereknél is. Minél több érdeklődéssel, részvétellel viseltetik az ember mások iránt, annál gyorsabban felejt el a saját kényelmetlenségét, a saját fájdalmát.

Bánt és kétségbeejt az az általános romlottság, erkölcstelenség, önzés, istentelenség, mely a pokol minden gyötrelmét reáuzidította az emberiségre? Ne állj meg az emiatt való kétségbeesésnél. Nézd, egyházadnak az a hivatása, hogy a lelkekben fiadalra juttassa az igazságot, a békességet, az irgalmasságot, erős, lelkes odaadással siess egyházadnak segítségére, hogy nemes hivatását a nehéz időkben kettőzött erővel tudja betölteni. Fáj lelkednek látni azt, hogy az ifjúság, a jövő reménye ki van téve ezer kísértésnek és nyomoruságnak? Ne állj meg az emiatt való panaszkodásnál, nézd az iskolák, a jövőndő veteményes kertje. Siess támogatni, hogy az iskola betölthesse lelkeket mentő, dicsőséges feladatát. Elkeserít a megélhetés tenger nehézsége, a szükség és nyomor látása? Ne állj meg az elkeseredésnél. Nézd, a szomszédodban ott lakik talán egy szegény özvegy asszony. Sok a

gyermek, de nincs mellette a férj erős támogatása, mert a férj, a férj ott vértzett el a harc mezején. Az asszony sápadt életereje fogy, a gyermekeknek nincs ruhája, az asztalon szűkös a kenyér, a szoba hideg, mégis nem tudná-e te a megpróbált ember tenni valamit azokért, akiknek gyöngé vállá még kevésbé bírja a nehéz élet terheit, mint te az erős munkás, a kereső ember?

Csak a szeretet egyesíti üdvözítő, élő valósággá Isten hatalmát, bölcsességét, igazságosságát, mert mit érne mindez, ha nem kapna célt és értelmet a szeretettől, ha nem állana a szeretet szolgálatában? Csak ez a felismerés érteti meg velünk, hogy a mi életünknek is alapja, értelme, célja csak a szeretet lehet. Gondoljunk csak életünkre, kísérik figyelemmel a világ törvényeit s lelkünk előtt tiszta fényben ragyog fel az igazság, hogy életünk titkának csak egy megfejtése van, a szeretet. Attól a pillanattól kezdve, hogy az első napsugár megcsókolt, életünk minden egyes perce a szeretet felséges hatalmának megtartó ereje mellett való bizonyosságtétel. Mi mindent valami csodálatos isteni kegyelemből ingyen kaptunk, hogy azokká lehessünk, amik vagyunk. Szülőink gondozása, imádságos örökődése, az évezredek kulturális fejlődés minden létrehozott és általunk felhasznált eredménye értünk, azért adatott, hogy mi boldog, igaz, derék emberek lehessünk. De hát miért mindez? Mi lehet a mi életünknek értelme és rendeltetése? Erre a kérdésre csak egy felelet van. A szeretet.

A hit Istenre mutat felettünk. A remény egy jobb jövőre előttünk. A szeretet testvéreinkre mellettünk. És ha e három intést követjük, biztosak lehetünk, hogy ez a három égi erő védőpaizs lesz körülöttünk, mely megőrizz vészben, viharban, életforrás, mely megújít és megerősít új küzdelemre új szolgálatokra.

Mulattató

HÁROMKIRÁLYOK.

A fiatal ardeali magyar írók mozgalmát indítottak, melynek célja az író és a nép közvetlen kapcsolatának a megteremtése. E törekvésükben két szempont vezeti őket: a személyes közlés varázsán át megtermékenyíteni a népet a gondolat és szépség hatóerejével — s ugyanakkor közvetlen kapcsolatba kerülve a népi valósággal, ösztönzést meríteni abból újabb s a magyar néphez közelebb vivő irodalmi alkotásokra. — Az alábbi költemény az egyik ilyen utjuk hangulatából született.

Mint a három fejedelmet
az a Csillag valaha,
úgy vezet barmos falukba
templomtornyok csillaga.
Úgy vezet nagy útra engem
s vélem egy-két jó fiut,
ki a jószajzú jelekben
hinni és — olvasni tud.

Megszületett hát, ki élt már
időtlen idők előtt!
ki valótlanul való volt
végre-végre testet ölt!
Végre emberi közelbe
kerül az „isten” nép,
nemcsak szent nevét rebegjük,
meg is fogjuk a kezét.

S hagyjuk: tekintsen szívünkig
tisztá, nagy gyerekszeme,
amit nem vont még homályba
barmok hő lehellete —
hadd láthassa: aki eljött,
nem jött ajándéktalan,
lássa: szelencés szívünkben
mirrha, tömjén és arany!

Tudod, mit jelent, midőn a
királyok indulnak el?
midőn annyi szolga mellett:
ez is, az is útrakel?
Tudd meg, világ, azt jelenti:
megértették a jelet,
hogy mind e királyi fényre,
méltóbb fenségé születte!

Méltóbb fenség, szebb világot;
pajzák egyszerű fia,
kinek előbb-utóbb ágya
szóhoz kell majd jutnia,
— aki majd kőszátra épít,
új világot emel itt,
ami mennél emberibb lesz,
úgy lesz annál istenibb!

Mint a három fejedelmet
az a Csillag valaha,
úgy vezet barmos falukba
templomtornyok csillaga
A nyomunkban összesúgnak.
Így adják tovább a hírt:
— Elindultak a királyok,
valami nagy készül itt . . .

Kiss Jenő.

El, ki a szabadba.

Napsugár simogatja végig a földet. Főnyétől, melegétől kizöldül a pázsit, megpendül a vetés, duzzadnak a rügyek. Még burokban rejlik az ígért, de a napsugár enyélgésére kipattan a rügytakaró, kifejlik a lombkinyilik a virág, a termés, a gyümölcs igérete. Szárba szökken a vetés, hozza a kalászt, népünk szava szerint az életet. Most még ez is csak ígért, Zeng a határ a madarak százféle dallamától. A fészekrakás édes gondja, a családi boldogság kezdetének örömhangjai törnek elő kicsi szívükből. Éled minden, új élet kezdődik a természetben...

Nagy és szép csoda ez, az Alkotónak örök, minden tavaszon megújuló csodája, a föltámadás nagy titkának biztató jelképe.

...És hullámszik a jó Isten remekének, a földnek élete. Szigorú törvények szerint, az Ő törvényei szerint zajlik ez az élet. Egyik a másikat szolgálja. Mindenütt a kijelölt célra sietés, mindenütt a nagy összhangba simulás. Egy a másért s mindnyájan egyért: Ő érte és az Ő dicsőségére.

Ó, természet, ó, dicső természet!

Mely nyelv merne versenyezni veled!

...Nem kelünk versenyre veled, gyönyörű természet! Hiszen a költő nyelve is erőtlenné, hogy neked himnuszt zengjen, hogy csodáidat magasztalja. Téged csak bámulni lehet és szeretni és benned szeretni és imádni Őt, aki életre hívott...

De vajjon szerethetjük-e, amit nem ismerünk? Bizony nem. El hát, ki a szabadba, a nagy természetbe, ahol szépség és jószág, az eleven költészet, maga az Istenség vár reánk! Járjuk be a mezőt, erdőt, a vadvirágos rétet, a hegyet s völgyet, de nyitott szemmel! Gyer-

mekeinket is neveljük rá a természet szeretetére! De hogyan, mi ennek a módja? — Előszörban a példaadás.

A szülők más tekintetben is főleg példaadásukkal nevelhetik gyermekeiket. A természet megszerettetéséhez is a példa a leghatásosabb nevelőeszköz. Amikor csak tehetjük, menjünk gyermekeinkkel a szabadba. Nyitogassuk szemüket, eszméltessük őket, hogy ne csak nézzenek, hanem lássanak is. Együtt gyönyörködünk a fák virágaiban. Ezekből fejlődik a gyümölcs, melynek alapja már ott van a virág magházában, csak még alszik. Majd életre kel, ha ráhullott a virágpor harmatja. Ez is ott van a virágban.

— Látod, fiam, ezért kiméld a virágot, ha gyümölcsöt akarsz enni. És nézd ezt a virágzó fát! Nem szebb-e, mint a kertész legszebb bokrétája, amelyből sohase lesz gyümölcs?

Nézegetjük a leveleket. Ezekkel lélezkzik a növény. Ha leveleit letépjük, meghal, mint a beteg tüdejű ember.

Erdőséli bokor alján huzódik meg a kis *ibolya*, a tavasznak ez a kedves-bájós virága. Nem tülekedik, nem könyöklí magát előre, a szemek elé. Enélkül is meglátják mélyen kék színét és megérik illatát. Olyan ez a kis virág, mint a szerény ember, ki értékeivel elhuzódik. Amde mégis észreveszik és szerénysege a megbecsülés és szeretet jutalmát nyeri el. Így rendelte Isten, hogy a bokrok tövében éljen, de rendelte azt is, hogy a szerények, az alázatosak felmagasztaltassanak.

Amott a bájós *gyöngyvirág* nyiladozik. Ő nem szerelmese a forró napsugárnak, árnyékos, kissé nedves erdők alján éldegél. Korán kinő a virágja: apró kis csengetyűk, melyeket a szellőcske meg-megráz s csilingelő hangjuk illattá lesz.

Az erdő mellett az ezer virágú rét terpeszkedik. Nincs a bűvös Keletnek olyan szingazdag szőnyege, mint a magyar virágosrét. Káprázatos tarkaság és mégis csodálatos bűszhangja a színeknek.

És amikor mindezeket gyermekeinknek mutogatjuk, beszédünkből csendüljön ki a csodálat, az elragadtatás a szépségektől. Ily módon kelthetjük életre gyermekeinkben is a természetszeretet csiráit.

Hát a természeti lények egymásra utaltságára hogyan eszméltethetjük gyermekeinket? Zsenge agyuk még nem nyilhat meg a tudomány vizsgálódásai számára. Egyszerűen, gyermeki módon tanítsuk őket.

Jönnek a virágok vendégei: méhek, pillangók s más rovarok. Az ő életük már mozgással jár. A mozgásban nyilvánuló élet mindig közelebb áll a gyermek lelkéhez. A rovarok virágról-virágra látogatnak. Mézet, virágport gyűjtögetnek, ez kell az ő életükhöz. A méhek még a télre való élelmüket is összegyűjtögetik. Napestig fáradhatatlanul dolgoznak. S mit adnak a rovarok az édes mézért, a finom virágporért a virágnak? Elősegítik a beporzást, vagyis azt, hogy a virágmagot érlelhessen, amelyből majd új virág fakad s így a virág családja nem hal ki. De vannak ám ellenségei is a növényzetnek. Némelyik rovar a gyökerét rágja el, másik a levelet eszi meg. Ha ezek a kártevő rovarok elszaporodnak, minden növényt elpusztítanak. Csakhogy jönnek ám a madarak, ezek meg a rovarokat pusztítják, rovarokkal táplálkoznak. Ha meg a madarak szaporodnak el jobban, mint kellene, akkor még a mézet gyűjtő méheink is a gyomrukba kerülnek.

Az erdő fái, bokrai otthont adnak a madárvilágnak, védik őket lombjukkal, ágakkal. A madár hálából elpusztítja a fára nézve káros rovarokat.

Rovarevő madarainkat azonban pusztítják a ragadozó madarak s így egyik állatfaj sem tudja a másikat teljesen kiirtani. Bölesen van ez a természetben elrendelve.

Igy s ehhez hasonlóan nyitogatjuk föl gyermekeink előtt a természet titkos záru ajtóit. Minden jelenségre tegyük őket figyelmessé, eszméltessük őket a természet törvényeire. A megismerés szeretetet fakaszt. A természetszeretet pedig Istenhez emel. És aki Istenhez tud felemelkedni, az jó ember. A természet ismerete megszeretteti velünk a földet, melyen bölesünk ringott, a földet, melynek gyümölese feltáplált, egyszóval a hazát.

De vajjon felemelkedhetik-e idáig mindenki, aki a természetben jár? Nem. Bizonyosságai ennek a feldúlt, kifosztott madárfészkek, a beszennyezett forrásviz, letört gallyak, az agyonvert békák. Ilyen nyomokat azok hagynak maguk után, akikben nem ébresztették föl a természet csodálatos berendezése iránt való érdeklődést, nem tanították meg őket a szépet élvezni.

Ezért kell a szülőknek már zsengekori gyermekeiket fogékonnyá tenniük a természet szépségei iránt s lelki fejlettségükhöz mértén eszméltetniük a természet böles berendezésére. Tehát: el, ki a szabadba, mennél gyakrabban, gyermekeinkkel együtt!

Németh Sándor

Olvassátok a „Keleti Ujság“-ot!

— Vig esetek és szószólások —

Följegyzí: Gyallay Domokos

Ellenkező érvelés.

A bogátfalvi szövetkezet előtt megállott a szekér, Istók Emre leugrott a bakkáról és belépett a boltba.

— Instállok egy félliter bort, de hitelbe! Árut viszek a városba, pénzzel jövök visszafele, akkor majd megfizetem a bor árát.

Albert, a boltkezelő, úgy tett, mintha sok dolga lett volna. Sürgött-forgott és az ablak közelében is megfordult.

Milyen következtetést vont le azonban a szekéren levő üres tojásos ládából? — hivatalos hangon fordult a szekeres emberhez.

— Mit is kíván, atyafi?

— Félliter bort használnék el hitelben.

— Csakhogy én nem ismerem magát. Olyan embernek pedig nem adok hitelbe, akit nem ismerek.

Istók Emre megütközéssel nézett a boltkezelőre.

— No, hallja, bolond világra jutottunk! Maga nem ad hitelbe, mert — azt mondja — nem ismer, otthon meg nem adnak hitelbe, mert — azt mondják — ismernek. Hát hogy igazodjék el az ember a boltosok eszejárásán?

Apróságok • Adomák

UGY-E ÚGY VAN?

Egy nőolvasónk kedves verset írt a „Magyar Nép” ajánlására. A címben azt kérdi: Ugy-e úgy van? Szívesen közöljük a verset, döntsék el az olvasók, csakugyan úgy van-e?

A Magyar Nép jó barátunk,
Minden héten eljön nállunk,
Megnézi hogy, hogy s mint
vagyunk,

Van-e gondunk? van-e bajunk?
Mi is kérjük, hogy mit hozott?
Miről miként nyilatkozott?
S mert divat a kíváncsiság
Elmondja a politikát.

S aztán érzésid vizsgálja
S terelget a helyes utra,
Aztán mondja a híreket
Mik a világban történtek,
S ha az erkölcs félre lépett
Ott az Életből az Élet.

Ha követed mire intett,
Lelked ismét helyre billent.
Ha van amit vegyél, adjál,
Ott a piac, igazodjál,
S ha unatkozol egy kicsit,
A Mulattató felvidít
S ha kacagni volna kedved,
Találsz hozzá jó vicceket,
Hát a Tanács és Tanuld meg,
Ez ér ám csak ezereket!
Nem kell futni fűhöz, fához.

Nem küldnek Pétertől, Pálhoz,
Míg adnak egy kis tanácsot
S vesznek érte nagy kalácsot,
A Magyar Nép tanácsáér'
Csupán husz lej a sovány bér,
És amit egyszer megmondott,
Arról leveheted gondod
S ha követed, mire tmit,
Még ő fizet rá valamit.
Ad néked ingyen egy naplárt,
Ami megtart egy éven át.
Ezért jó magyar asszonyok,
Székely nők és ifjú párok,
Ha akartok jó vendéget,
Hírvjátok a Magyar Népet!
Nagyon kevéssel beéti,
De segít a bajt intézni,
Egyszer majd szépen megkérjük
És abban mi is segítjük:
Hogy szövés-mintát is hozzon
Hátha abból is lesz haszn!
(Dedabistra.)

Kovács Miklósné.

Az erdő titkos életű madara.

Március hónapban vadászok rajzanak ki a nagyobb erdők szélére és késő estig várakoznak az erdő titkos életű madarára, az erdei szalonkára. Az erdei szalonka nálunk rendszerint vonuló madár, a tőlünk északra fekvő vidékeken költ. Nagy ritkán megtörténik azon-

ban, hogy a hegyvidéken egy-egy pár szalonka fészket rak. A szalonka nappal az erdő sűrűjében a földön keresi élelmét. Színe olyan, mint a sárguló avaré, vagy száraz fatuskó. Ezért még a leggyakorlottabb szemű ember sem veszi észre a tőle egy-két lépésre meghúzód-

dott szalonkát. A szalonka hasznos állat, mert férgekkel, csigákkal táplálkozik. Kedvenc csemegéje a földi giliszta. Estén kél szárnyra, ekkor kezdődik az ugynevezett szalonka húzás. Ezt a pillanatot várják a vadászok és bizony így évről-évre sok szalonka esik a vadászok zsákmányául. Nálunk a tavasz és őszi vonulás idején tartózkodik, március—április és szeptember—október hónapokban.

Halála után is jót tesz a villamosság varázslója.

Az olaszok nagy feltalálója, Marconi, akit halála alkalmából, munkásságának méltatása során lapunk joggal nevezett a villamosság varázslójának, halála után is nagy jótétéménnyel lepte meg a világot. Közvetlenül halála előtt utolsó találmányát, egy villamos rezgés szűrőkészüléket a vatikáni rádió leadóállomás gépébe szerelt. Csak most, hónapok után jöttek rá, hogy milyen nagy jelentősége van a kis gépezetnek. A Vatikán rádió leadóállomását ugyanis a moszkvai orosz leadóállomás állandóan igyekezett zavarni. Egyideig tehetetlenek voltak az orosz zavarással szemben. Marconi szerkezetének beillesztése után megszűntek a zavarok. A villamosság varázslójának legutolsó találmánya tehát az orosz istentelenek munkáját tette lehetetlenné. A kiváló feltaláló így utolsó találmányával, halála után is olyan szolgálatot tett az emberiségnek, amely emlékéért még nagyobb tisztelet övezésére teszi méltóvá.

Jó étvágya van a kisgyermeknek!

A szopó gyermek az első időben rendkívül sokat eszik. Például az egy hónapos, négy kiló súlyú kisgyermek egy nap alatt háromnegyed liter tejet szopik. Ez testsúlyának csaknem ötöd részét teszi. Ha a felnőtt ember ilyen jó étvágygal volna megáldva, egy hetven kilós ember naponta tizennégy kiló súlyú ételmet fogyasztana el. A kisgyermek jó étvágya néhány hét után már csökken. Súlyban rohamosan nő, azonban nem igen tud naponta egy liter tejjel többet megenni.

Melyik nyelvet beszéli a legtöbb ember Európában?

Európában legtöbben német anyanyelvűek. Nyolcvan millió ember beszéli Európában a német nyelvet. Hetven millió anyanyelve orosz. Negyvenhét millió angol, negyvenegy millió ember anyanyelve francia és negyven millió olasz.

Ötszáz veréb halála villámcsapás következtében.

Németországban egy falusi gazda udvarára, tavaszi záporosó alkalmával villám sujtott le. Az udvaron nagyon sok veréb volt. A villámcsapás után ötszáz darab, elpusztult verébet találtak az udvaron.

Hogyan fejlődött a kés?

A németországi Sollingen városban, ahol a világ leghíresebb acélgyártó telepei vannak, szép kiállítás keretében mutatták be, hogy milyen módon fejlődött a kés? Érdekes képek és kiállítási tárgyak tanúsítják, hogy a kés néhány száz év alatt óriási fejlődést ért el. A középkorban a kés még nagyon ritka eszköz volt. Csak nagy urak háztartásában volt a szakácsnak kése. Az étkezés rendesen kés nélkül, kézzel történt. Később a királyok és nagyobb urak késsel ettek, azonban, ha vendégeik voltak, azok meg kellett, hogy elégedjenek a kanállal. Az 1700-as évek tájékán kezdett a kés használata általánosan elterjedni. Ebben az időben olyan nagy divattá lett a kés használata, hogy még a lövőfegyvereket is késalakúra készítették. Voltak olyan kések, amelyeknek pengéje mellé kis pisztolyt szereltek. Az ilyen késsel vágni és löni lehetett.

A természet a legnagyobb festőművész!

A növények zöld színe az élet színe! Méltán nevezik a zöld színt az élet jelképének, mert a növény leveleiben levő zöld színű festékkel felszerelt sejtek készítik a levegőből a növény számára a tápláló-anyagokat. A tudósok vizsgálata szerint a növényi, zöld festékeknek 560 féle színváltozata van! Nincs a világon olyan nagy festőművész, aki ennyiféle zöld színt megtudna különböztetni!

Gyors állat a vakondok!

A föld alatt élő vakondokról nagyon kevesen tudják, hogy a föld felszínén gyorsan tud mozogni. Kísérletek során megállapították, hogy a vakondok a föld színén másodpercenként három méter sebességgel, tehát olyan gyorsan halad, mint a lassan futó ember. Ez a vakond részéről igen nagy teljesítmény, mert kicsiny állat és földalatti életmódhoz van szokva.

Régi ügy...

Hosszadalmas és bonyolult válopert tárgyal a bíró. Tárgyalás közben megkérdezi az egyik tanút:

— Tanuja volt-e annak, amikor a házastársak között megkezdődött az első veszekedés?

— Hogyne, bíró ur, — felel a tanu — hiszen én voltam a tanu az esküvőjükön.

Sűrű vendég.

A fogházigazgató: Sajnálom, kedves barátom, Önt tévedésből egy héttel tovább tartottuk itt.

A fogoly: Sebaj, igazgató ur! Majd betudja nekem, amikor legközelebből megint bekerülök.

A szerkesztőért felel:
GYALLAY DOMOKOS

Tanácsadó

Azon előfizetőink részére, akik bármely ügyből kifolyólag tanácsra szorúlnak, ezen rovatunkban készségesen megadjuk a választ. Tekintettel arra, hogy szakértőinknek a tanácsadásért fizetnünk kell, felkérjük olvasóinkat, hogy a beküldött tanácskérő levélhez mellékeljenek 20 lejt, (orvosi tanácsokért 30 lejt) könnyebbség okáért bélyegben. A tanácsadás költségeit mi nem fedeztjük. Ha a választ levélben kívánják, ezenfelül még külön portódíj is beküldendő. Csak azokra a levelekre válaszolunk, amelyekhez a 20 lejt is csatolva van. Fenntartjuk azonban azt a jogot, hogy olyan levelekre, amelyek közérdekűek, a választ lapunkban adjuk meg.

K. L. A veszedelmes költés-rohadásban elpusztult méhek kaptárait ha a kaptárok nem teljesen újak, legokosabb elégetni. Az új kaptárokat, amelyek megérdemlik, hogy költséges fertőtlenítés után újból használhatókká váljanak, a következő módon kell fertőtleníteni. A kaptárokat kívül-belül forró luggal alaposan mossa le. Azután szublimáttal vagy valamilyen más fertőtlenítő szerrel gondosan kenje be. Néhány nap múlva alkalmazzon ismét lugos lemosást, utána pedig szappanos vízzel tisztítsa ki a kaptárokat. A kaptárok külső festését ujtsa meg és a kaptárokat helyezze tiszta raktárhelyiségbe. Egy-két évig a kaptárokból ne telepítsen méheket. Azután a kaptárokat nyugodtan használhatja. Az elmondottakból láthatja, hogy ha a kaptárok nem teljesen újak, nem érdemes azokat megtartani. Figyelmeztetjük, hogy minden méhészeti felszerelését alaposan fertőtlenítenie kell.

B. S. Kérjük sziveskedjék a kártevő bogarat beküldeni. Valószínűleg valamilyen szű féle lesz. Ez gyakran okoz nagy kárt egyedül álló fenyőfákban. Erdőkben, ahol sok fenyőfa van csak a beteges, gyenge, vagy száradásnak indult fákát támadja meg. A beteg fákát vágja ki és tüzelje el!

L. I. A veresszőlő és egres bokrokat töelosztás utján szaporíthatja. Ha siet, a szaporítást még idén tavasszal elvégezheti. A ve-

resszőlő és az egres ugyanis a leghamarabb rügyező kerti esernyők. Miután rügyezésük megindult, nem ajánljuk, hogy szétoszassa és átültesse a bokrokat. A rügyezés megindulása után átültetett bokrok ugyanis rendszeresen nagyon rosszul fejlődnek, sőt sokszor elpusztulnak.

M. G. Betegségével feltétlenül forduljon orvoshoz. Az állandó köhögés arra mutat, hogy nátha betegségéből valamilyen idült baj maradt vissza. Tekintettel arra, hogy mint írja, testhőmérsékletét rendszeresen méri és megállapította, hogy nincs láza, aggodalomra nincs ok.

Szerkesztői üzenetek

Alább felsoroltaknak köszönetet mondunk a bejelentett új előfizetőkért.

D. I. Rimetea. T. A. Satmar. P. D. Remetea. K. L. Bagdand. D. M. Sinteá. H. I. Tinoasa. G. L. Dalnic. A. F. Ghidfalau.

Előfizetőinkhez! Hátrálékos előfizetőink felszólítását tovább folytatjuk és pedig a kitöltött postautalvány által. Felszólítjuk mindazon előfizetőinket, akikhez ilyen utalványt eljuttattunk, hogy az utalványon feltüntetett összeget sziveskedjenek kiadóhivatalunkhoz beküldeni. Az utalvány egyben felszólítást is jelent, mert külön levélileg nem szö-

litjuk fel a hátrálékosokat s az utalvány hátlapján megtalálható, hogy az illető előfizető mennyi időről van hátrálékban.

D. J. Olosig. Forduljon a „Kőbánya” R. T.-hoz Poeni, jud. Cluj.

A következő befolyt pénzeket nyugtázzuk: M. I. Salard 150, Gy. M. Izgar 300, V. I. Hatuica 130, F. Gy. Racosul-de-Sus 50. D. S. Savadislav 150, S. J. Tipar (jud. Arad) 150, ifj. D. L. Aita-Mare 150, Sz. P. Hoghiz rendben 1937, dec. 31-ig, D. I. Porcesti 150, T. L. Ciucani 150. Capalnitáról: Gy. B. J. 150 és P. D. F. 75, G. J. Unguras 150 (r. 1936 dec. 31-ig), Sz. L. Comolau 75, D. J. Hunedoara 285, T. P. Targu-Săciules 3513, P. L. Timisoara 155, M. I. Daia 155. Sz. D. Bocsig 150, G. D-né Gradistea 300, N. K. Tonciu 155, Sz. F. Lipova 155. Gy. L. Bors 300, B. S. Calnic 170 lej (ebből 20 L. EMKE-nek átadva) K. A. J-6 Beica-de-Jos 155, I. L. Breaza 155, A. L. Valcaul-de-Jos 150, V. J. Vargata 150, J. K. Petelea 125, G. M. Praid 85, öz. V. B-né Bodó 438, K. I. Calugaren 155, K. I. Bodó 150, öz. F. F-né Dumitrean 150, Cs. I. Casinul-Nou 150 lei.

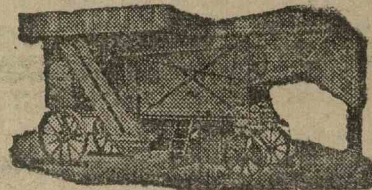
Fajgalambok

angol golyvások, rezgő pávák, angol parókások és Carrierek, vetők és komáromiak, német sírályok eladók.

Póstaí szétküldés.

Papp M. Cluj, Str. Tebei 4.

M. Á. V. (Magyar Állami Gépgyár, Budapest)

M. Á. V. kalapácos daráló- és zuzogépek. Különböféle gyártmányú közismerten bevált traktorok és más üzemgépek. A legolcsóbb árakban és kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók a romániai vezérképviselnél:

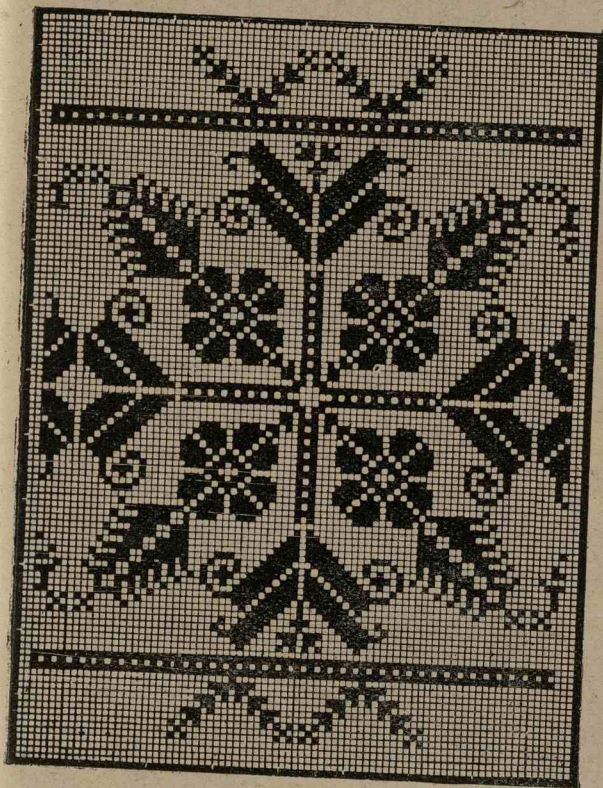
gyártmányú önbeálló golyóscsapágyas acélkeretű cséplőgépek, meghosszabbított kivitel kétfelgyű lengőládás szalmazarázó rendszer, fordítható dobkosár, magasnyomású kenés, legnagyobb teljesítmény. Szűk udvarokon és nagyobb emelkedéseken könnyen szállítható, leggazdaságosabb üzem. M. Á. V. szabadal. beszerelhető lóherecséplő-készülék.

„Industria-Economia”

Kereskedelmi és Ipar Rt.
Timișoara, IV. Brătianu 34z

Hasznos szép füzet a magyar népművészet köréből.

Amikor a magyar népművészet ismertetését, fölélesztését szorgalmazni kezdte a Magyar Nép, alig reméltük, hogy ez a kérdés

Araci-i búzakalászos minta.

olyan hamar megértést talál az erdélyi művelt magyar közönség körében.

Ma már keressük a népi termékeket, különösen a varrottásokat, himzéseket s számon tartjuk azok mintáit.

A „Magyar Nép” is közli minden számban a különböző vidékek érdekes, jellegzetes népi mintáit. Az ügynek most egy vállalkozás adott új lendületet. A Katolikus Nőszövetség a legáltalánosabban kedvelt keresztesemes mintákból gyűjteményt adott ki. Minden magyar vidék legszebb szemes mintáját választotta ki s izléses, szép kivitelben, levarrásra alkalmas, szemes alapmintában tárja az érdeklődő elé.

Ott látjuk az Alunis-i özes, makkos mintákat, valamint Rimetea-i tulipános, gránátalmás, Araci-i fenyőágas, makkos, csillagos, pávás mintái mellett Ciuc vízfolyásos, tulipános, szegfűs mintáit.

Régi hiányt pótol ez a könyv, mert megkönnyíti a szép, népies minták szakszerű megismerését. Minden magyar leányiskolának segédkönyve kell, hogy legyen a kézimunka tanításához.

De egyesek így is nagy hasznát fogják venni. Olsón megszerezhetik maguknak, mert 15 lejért kapható a Romániai Katolikus Nőszövetségnél, Cluj, Strada Grigorescu 35. szám alatt. Ezzel a kis összeggel nagy érték birtokába jut az érdeklődő: a magyar népies szemes minták könnyű, minden fárasztó utánjárás nélkül való megismeréséhez.

Gyallay-Pap Domokosné.

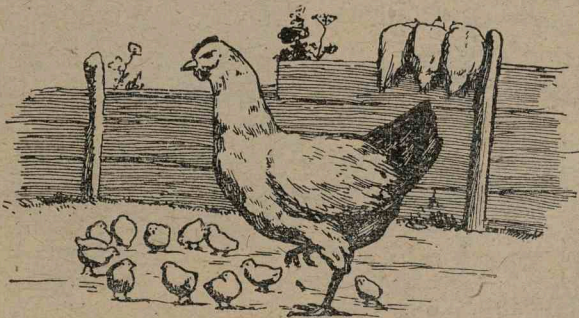
Tanuld meg!

Kitűnő szer a kis csirkék hasmenése ellen!

Baromfitartó gazdáknak minden évben nagy kára származik abból, hogy sok kis csirke pusztul el hasmenés következtében. A hasmenés csirkéknél különböző okok miatt lép fel. Hogyha kellő időben és kellő szerrel védekezünk ellene, a nagyobb károsodást meg lehet akadályozni. Németországi baromfitenyészetekben kitűnő szert próbáltak ki a csirkék hasmenése ellen. A szer házilag könnyen előállítható és nem kerül nagy költségbe.

A csalán friss, tavaszi hajtásait hűvágó gépen át kell őrölni, hogy folyékony péppé váljon. A péphez tejfel nélküli aludttejet keverünk és az egészet buzakorpával vegyítjük össze. Annyi buzakorpát teszünk a péphez, hogy vastag kevertté váljon. A kis csirkék nagyon szívesen eszik az ilyen módon elkészített eleséget. Az elhullások már rendszeren egy nap múlva megszűnnek és három nap múlva az állományban nincs beteg csirke. A szer hatásos anyagát a korpában és a csalánban levő vitamin és az aludttej-

ben levő fehérje szolgáltatja. Ezekon kívül az aludttejben levő tejsav erjesztő a csirkék bélesatornájában elszaporodik és elpusztítja a hasmenést okozó kártékony csirákat.

Ha nem tudunk csalánt szerezni, a csübe-húr, gyermekláncfű (békavirág), vagy minden más kevert készítésére alkalmas növényt fel lehet használni a szer elkészítéséhez.

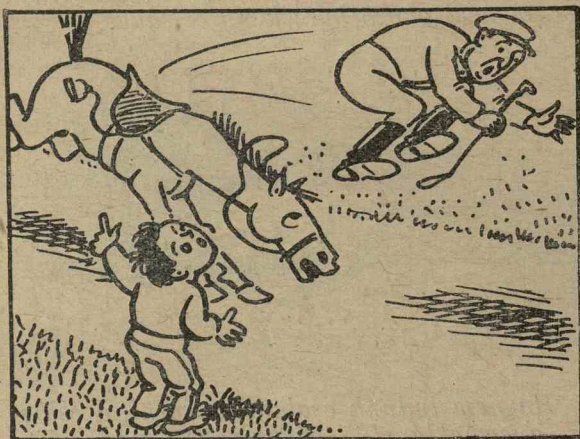
Újabb dolgok a méz gyógyító hatásáról.

A mézről régi idők óta tudjuk, hogy hűlés és gyulladások ellen kitűnő gyógyszer. Sokfelé használják a mézet sebek gyógyítására is. A legtöbb végeztet orvosi vizsgálá-

A madarak csicseregnek,
Prédikálják a seregek, —
Bárha már tavaszba lépett:
Olvassa a „Magyar Nép“-et.

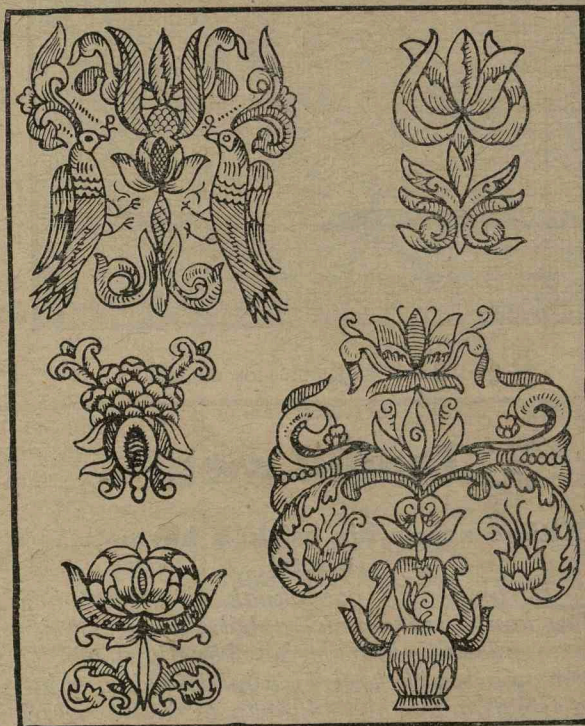
tok során kiderült, hogy a méz valóban jó hatással van a sebek gyógyulására. Nemcsak elzárja a sebet és megóvja a különféle fertőzésektől, hanem elősegíti a szövetek egészséges sarjadzását és így hozzájárul a seb gyors gyógyulásához. A további kutatások fogják eldönteni, hogy milyen anyag van a mézben, amely a csodálatos hatást kifejti?

Jó tudni, hogy csak az olyan méz gyógyító hatása, amely nem volt hevitve. A megikrásodott és azután forró vízfürdőben újból elfolyósított méz tehát nem használható gyógyítás céljaira! Valószínű, hogy a mézben valamilyen nagyon könnyen bomló vitamin, vagy más fontos élettani tulajdonságokkal felruházott anyag van, amely a sebek gyógyulását elősegíti.

— Bácsi, bácsi, elvesztette a lovát!

A magyar disztítés alapformái.

Az 1700-as években egész Európában divatos volt a barokk-stílus, melynek egyik főjelleme az ívelt vonal és a nagyon kicsipkézett akántusz-levél. Ezeket a formákat megszerette a magyar disztítés is, különösen templomok menyezeti- és kórusdeszkáinak festésén alkalmazza. Érdekes és gazdag disztítések adnak a barokk és népies elemek keverékei. Mai számunkban közlünk néhányat belőlük.

Biztosítsatok a „MINERVA“ biztosító intézetnél!

Kiadja a „Magyar Nép“ kiadóbizottsága, Minerva Rt., Cluj, Str. Baron L. Pop 5. — 1959